Akinek inge, vegye magára! Ujabb 50 ingnyerles névsora!

Ludas Matyi

IV. évfolyam. 33. szám

1948 augusztus 14.

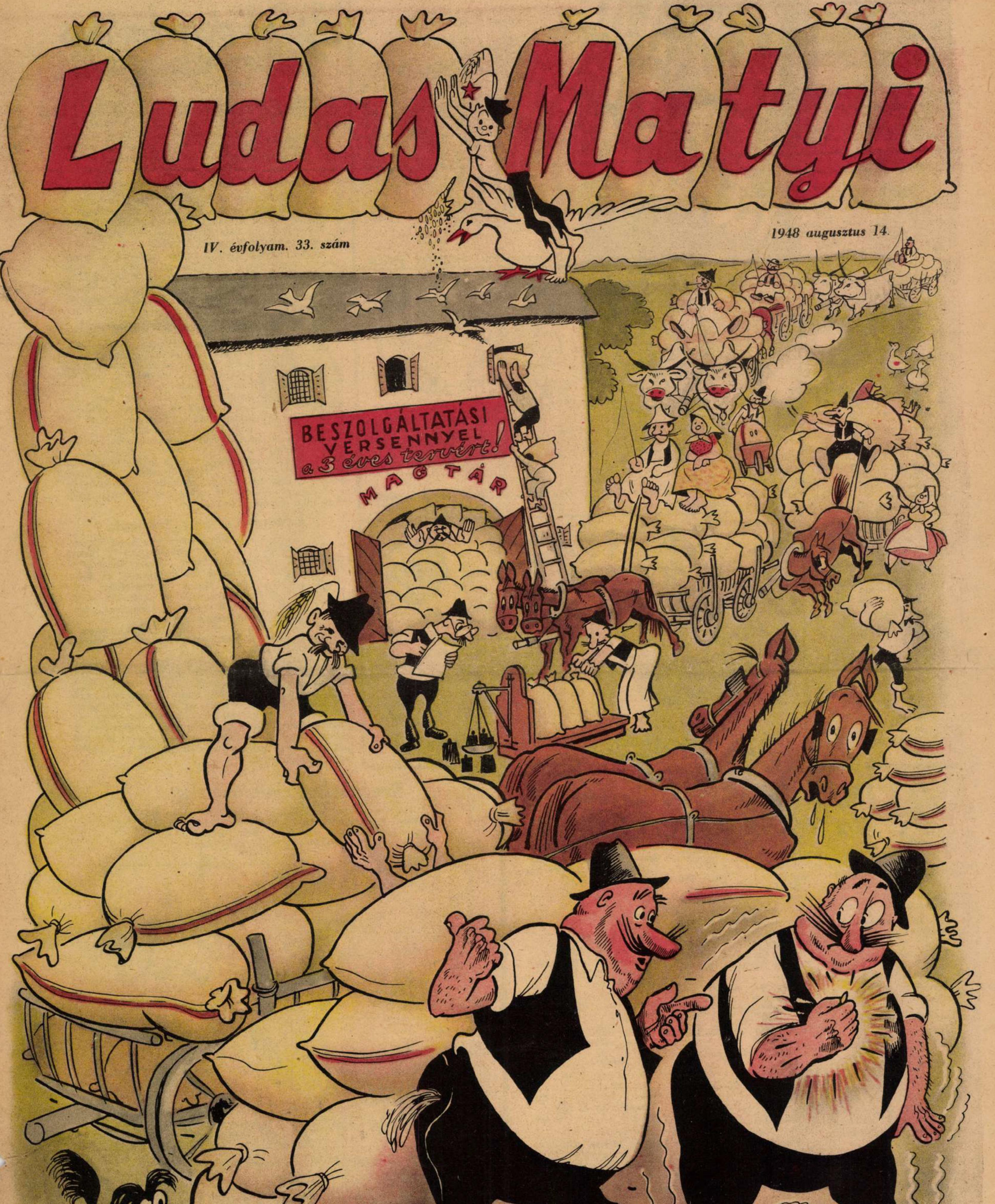
BESZOLGÁLTATÁSI VERSENNYEL a 3 éves tervért!
MAGTÁR
gis

— Hát maga csak ezt az egy szemet szolgáltatja be Zsiros komám!?

— Igen. Mert a termésem jórészét el tudtam dugni valahogy, de most ugy meg vagyok ijedve, hogy ez a zabszem nem fér sehova!

70 fillér

Példázat

arról, hogy könnyű dolga lesz-e Dewey-nak, ha megválasztják Truman helyett.

A vándorcirkusz igazgatójánál tagbaszakadt férfi jelentkezik.

— Spencer kapitány vagyok, az új állatszelídítő. Mikor kezdhetem meg a munkámat.

— Most rögtön — feleli a direktor —, legyen szíves hozza ki az elődje holttestét az oroszlánketrecből.

Igaz is!

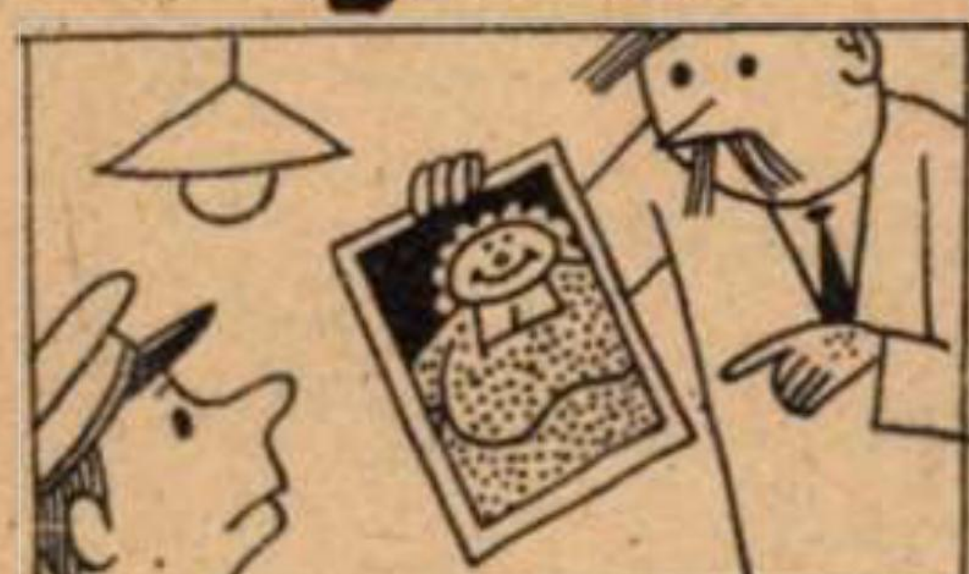

Kacander beállít a rendőrség eltűnési osztályára:

— Kérem, eltűnt a feleségem, itt a fényképe, keressék meg.

Az ügyeletes tiszt ránéz a fényképre és megkérdi:

— Minek?

Alku a művészetben

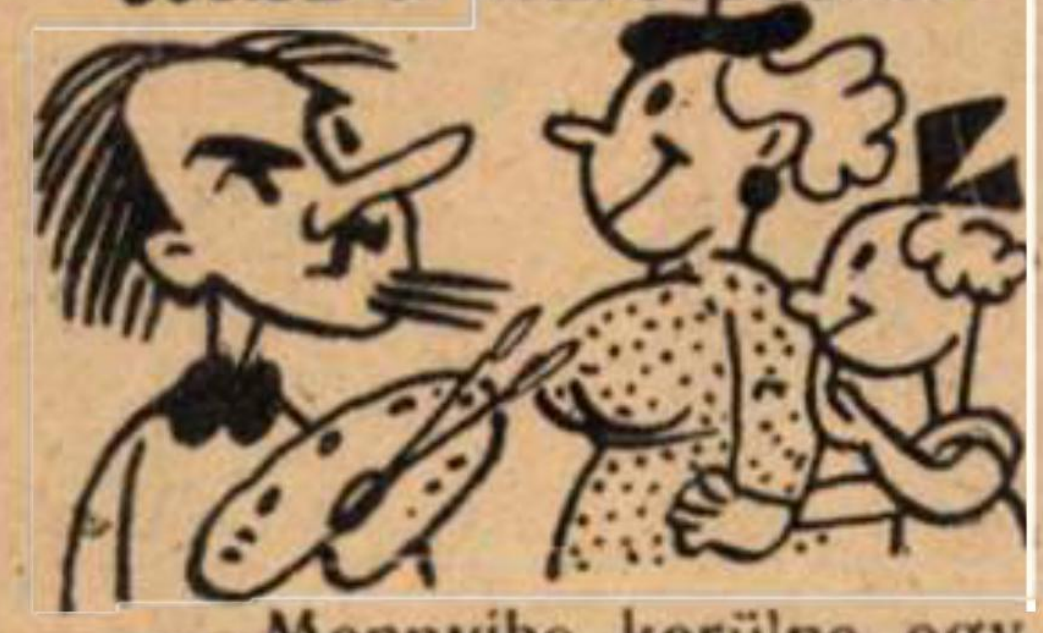

— Mennyibe kerülne egy portré rólam?

— Ezer forint.

— És a kislányomról?

— Az is ezer forint?

— És ha a kislányomat az ölembe veszem?

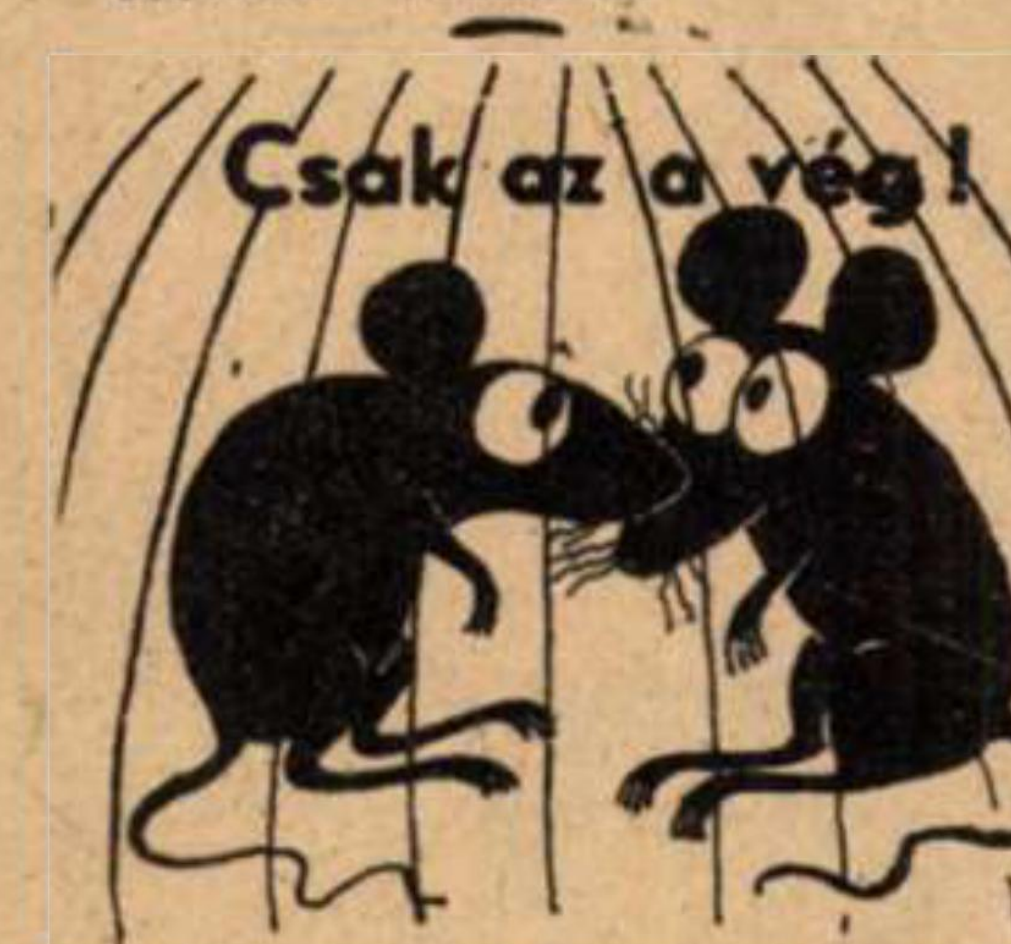
Csak az a vég!

Két kis egér szorong az egérfogóban.

— Ilyen az élet! Érdemes volt ezért annyi tudományos könyvön átrágni magunkat?

Politikai sport-híradó

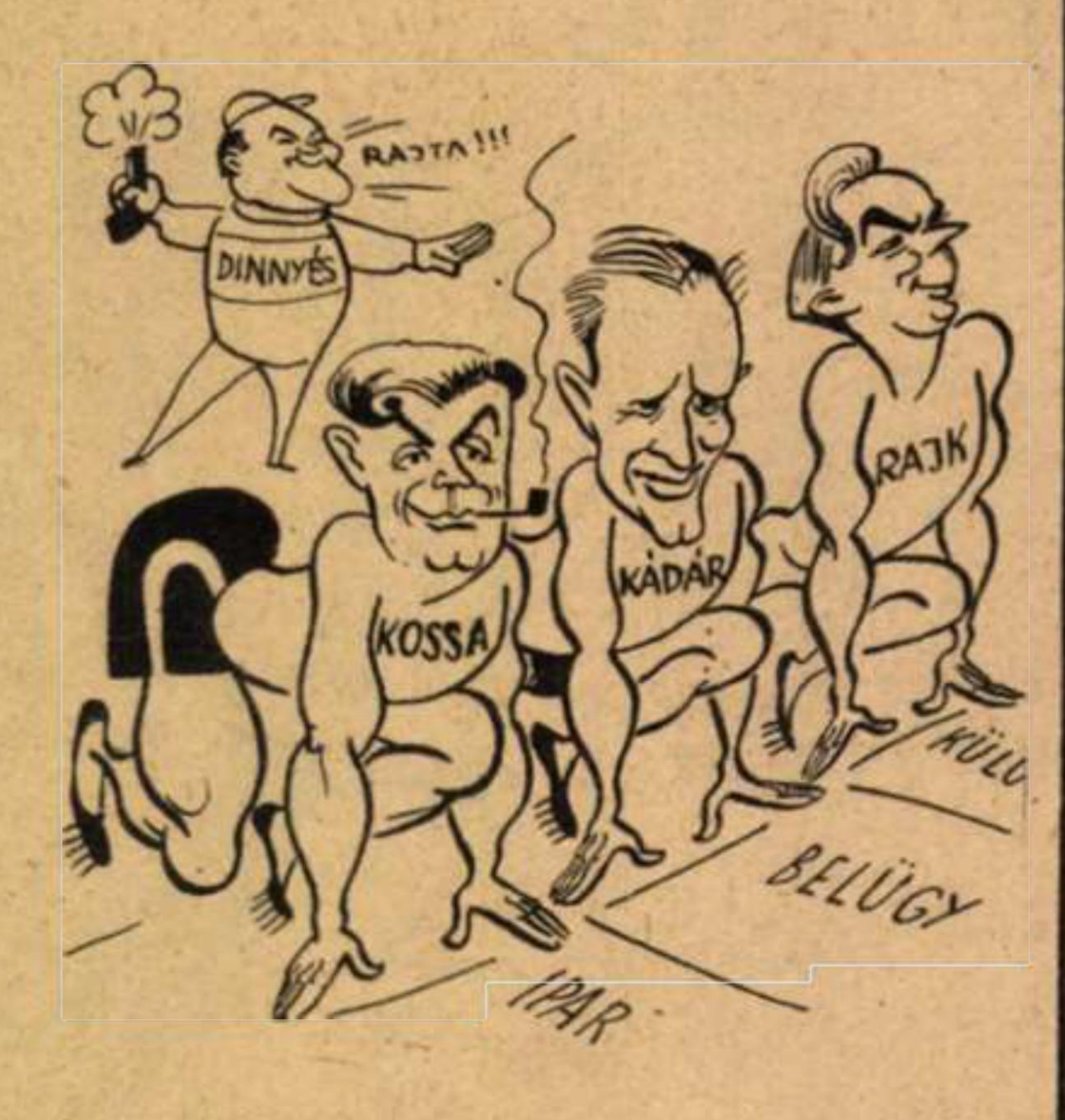

Új miniszterek sokatigérő startja.

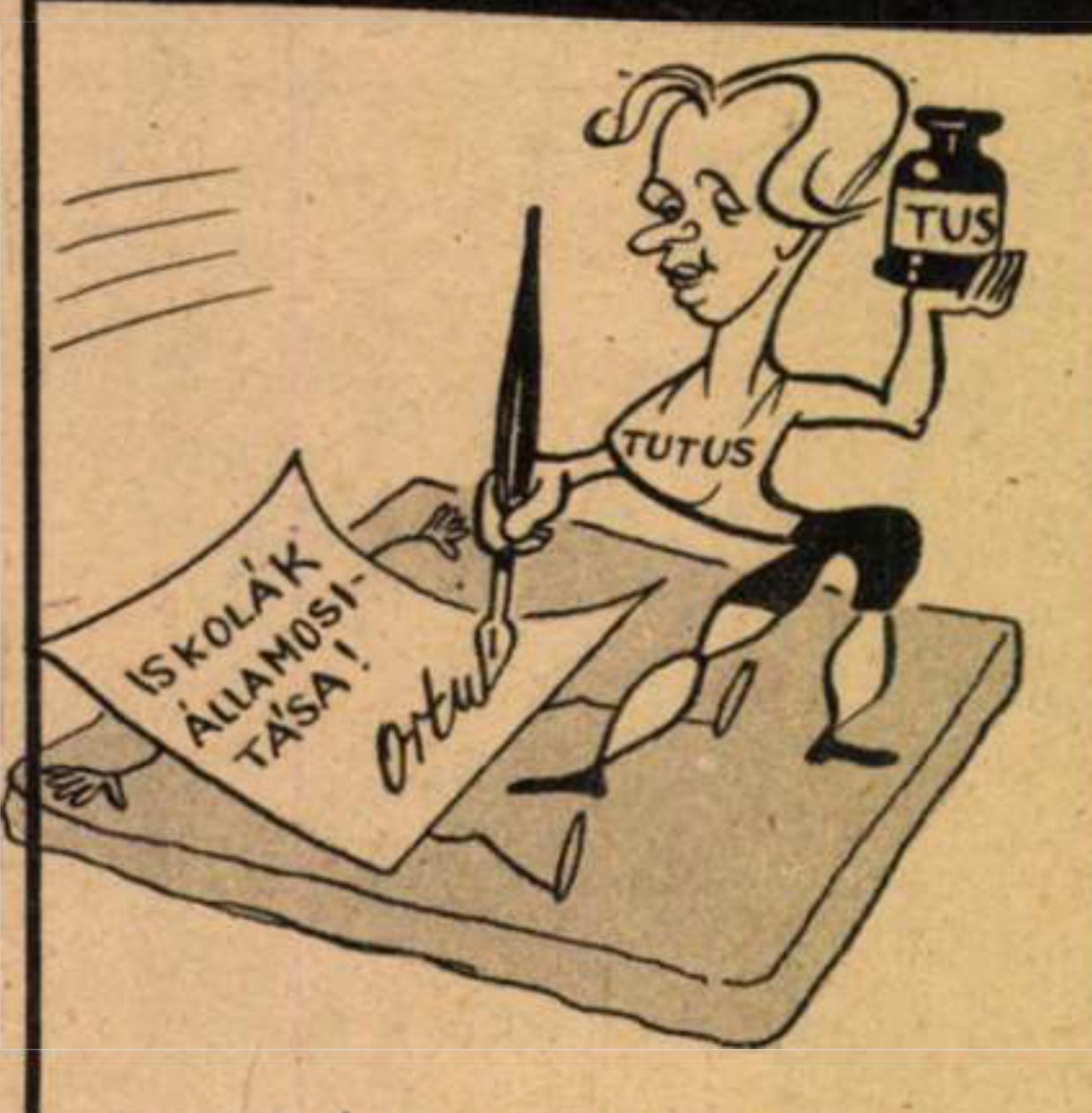

Ortutay tussal győzte le fekete ellenfelét.

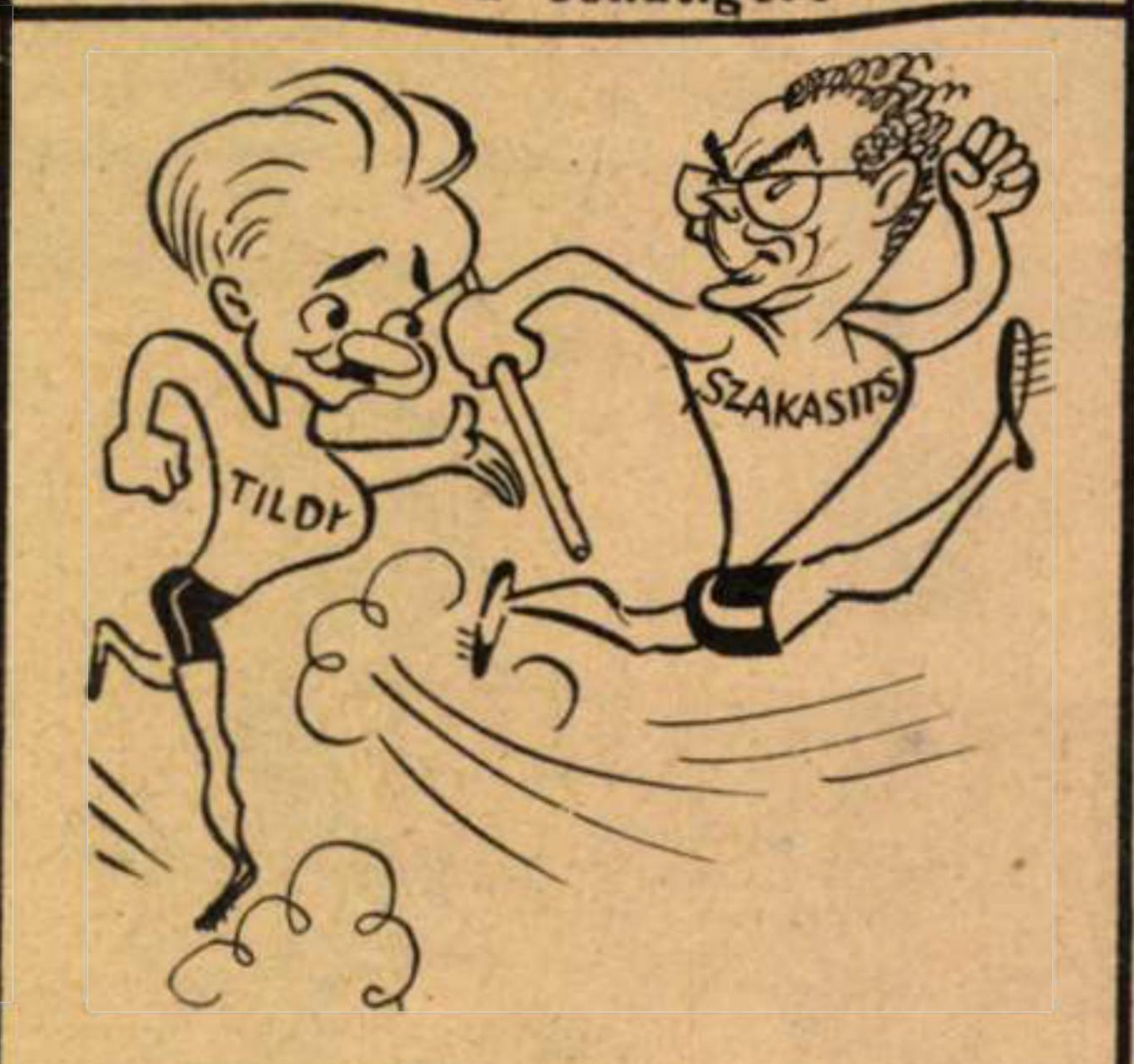

Szakasits általános megelégedésre váltotta a köztársasági elnököt.

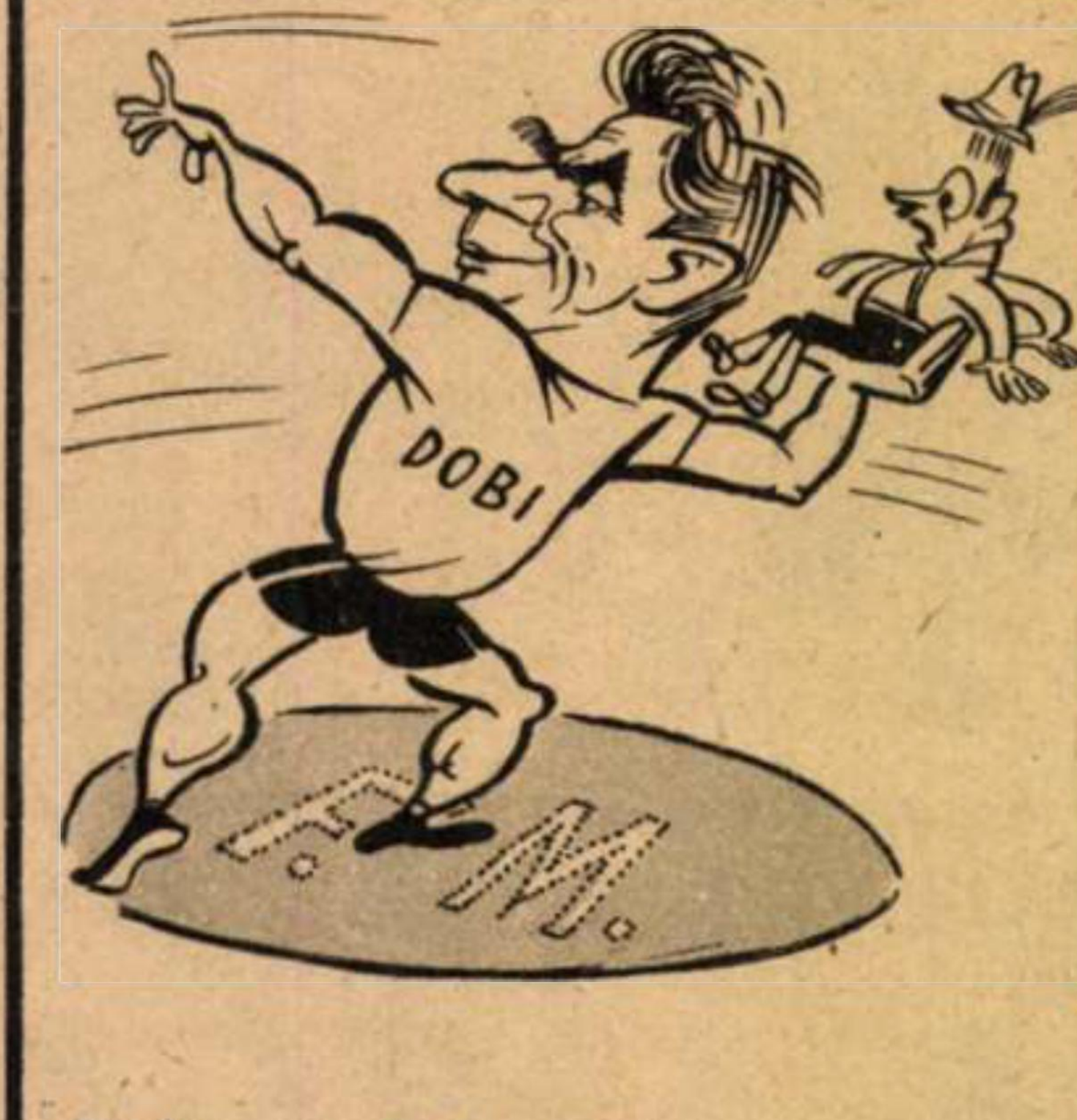

Dobi remek formában dobta ki a reakciót a földmivelésügyiből.

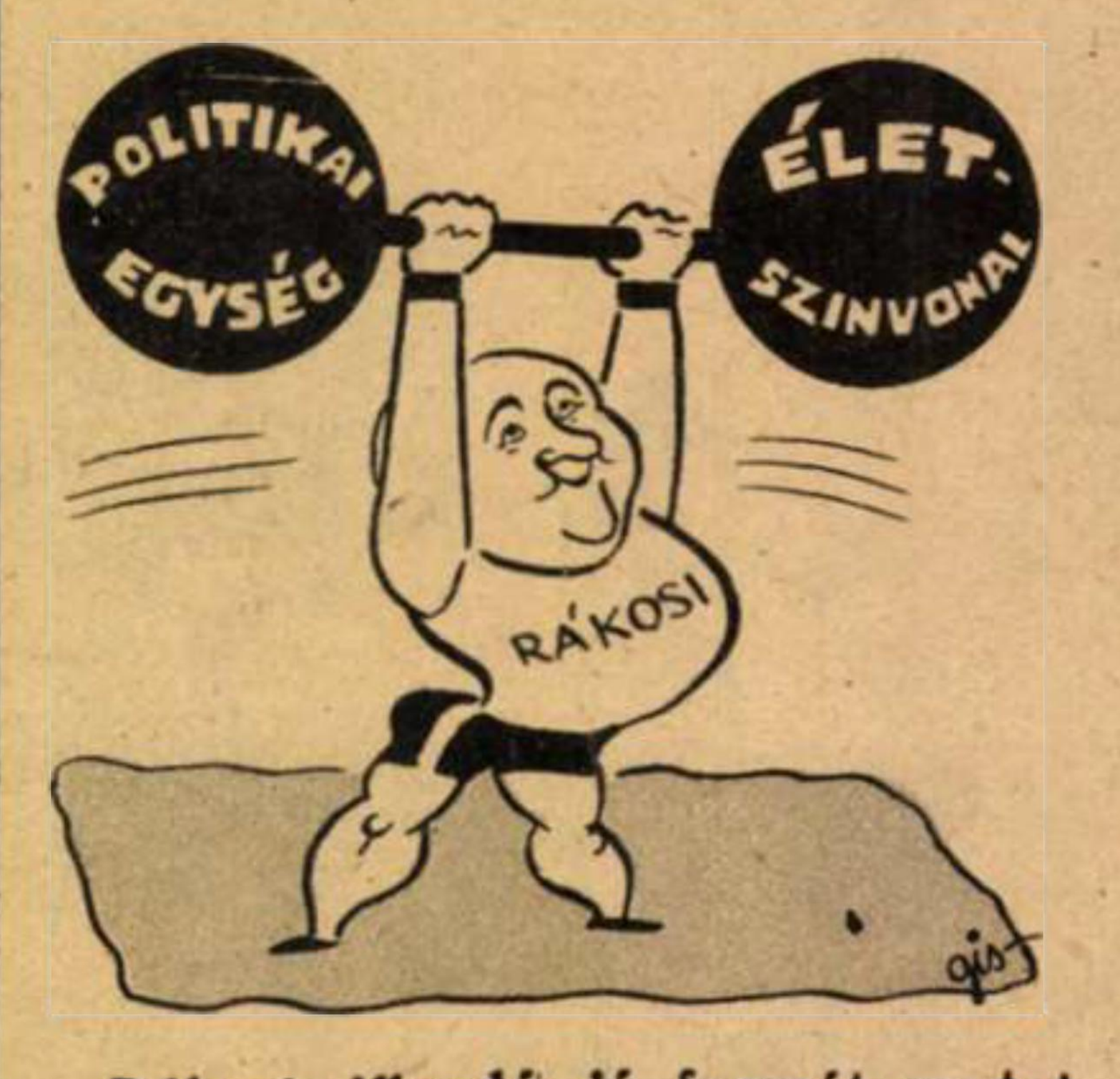

Rákosi állandó jó formát mutat a súlyemelésben.

DARVAS SZILÁRD:

Ujabb demokratikus gyermekmesék

1. Jancsi és Juliska

Jancsikát és Juliskát gonosz mostohájuk el akarja tenni láb alól, épp ezért elküldi őket a Kamaraerdőbe, hogy ott eltévedjenek. Jancsika azonban ravasz gyerek és az úton köveket szór el, miáltal hazatalálnak, már csak azért is, hogy froclizzák a mostohát, aki különben reakciós.

Másodszor is az erdőbe küldik őket, Jancsika azonban nem talál köveket, ezért az útra kapott jegynélküli buciból csipeget és azt szórja el. Igenám, de jönnek a madarak, akik megeszik a bucit és így a gyerekek újra hazatalálnak, mert csak azt kell nézniök, merre fekszenek döglött madarak.

Közben azonban javul a kenyér minősége és Jancsikáéknak mégis sikerül az erdőben elveszniök, de miután Jancsika már 24 éves és Juliska is elmult 16, rájönnek, hogy ez nem is olyan rossz dolog. Ettől kezdve minden héten legalább egyszer elvesznek és ezt elnevezik vikkendnek.

2. Ila baba és a 40 rabló

Koleszár Ilonka, a csinos tripoliszi hajadon, akit a házban mindenki csak Ila babának hív, kimegy vásárolni a Lehel-oázisra, ahol 40 marcona árus percek alatt kirabolja. Szerencsére éppen arra jönnek a gazdasági tuaregek, akik ártalmatlanná teszik a rablókat és bevonják az iparengedélyüket.

Ila baba ezentúl a sarki fűszeresnél vásárol, ahol maga a tulaj rabol, akinek viszont megtetszik a lányka. Nagyon ismerősnek találja és megkérdi tőle, hogy nincs-e benne az Ezeregy éjszakában? Ila baba közli vele, hogy az Ezeregy éjszakában nincsen benne, de két-három éjszakában szívesen benne volna, mire zárás után egymásé lesznek.

3. Aladin és a csodalámpa

Aladin Jenőéknél a Szent István-körút 7-ben feltűnően olcsó a villany, úgyhogy, mikor Aladin kimondja a varázsszót és megjelenik az Elektromos Művek pénzbeszedője, alig fizetnek valamit. Az egész ház csodájára jár Aladinék lámpájának. Jenő azzal magyarázza a dolgot, hogy időnkint megdörzsöli a lámpát, amelyet a Kazár-utcában egy dzsinnél vásárolt és ettől lesz olcsó a villany.

A szomszédos Malcsák bég azonban, aki ugyanis szemet vetett Aladin csodaszép nejére, Kropacsek Fatimére, bosszút forral és lesbeáll, miáltal észreveszi, hogy Aladin nem dörzsöli a lámpát, hanem két gombostűt szúr az árammérőbe és ezért mutat az olyan keveset. Nyomban értesíti a rendőrséget, amely megállapítja, hogy nem a lámpa dörzsölt, hanem Aladin, akit természetesen lecsuknak. A szépséges Fatime azonban mégsem lesz Malcsák bégé, mert már két éve viszonyt folytat a társbérlőjével, Bodrogi bey-jel.

AKINEK·INGE·VEGYE·MAGÁRA
50 UJABB NYERTES

3. rejtvénypályázatunkra 7585 megfejtés érkezett, ebből 6382 eltalálta a többféle lehetséges megoldás egyikét. A legjobb megoldás ez volt:

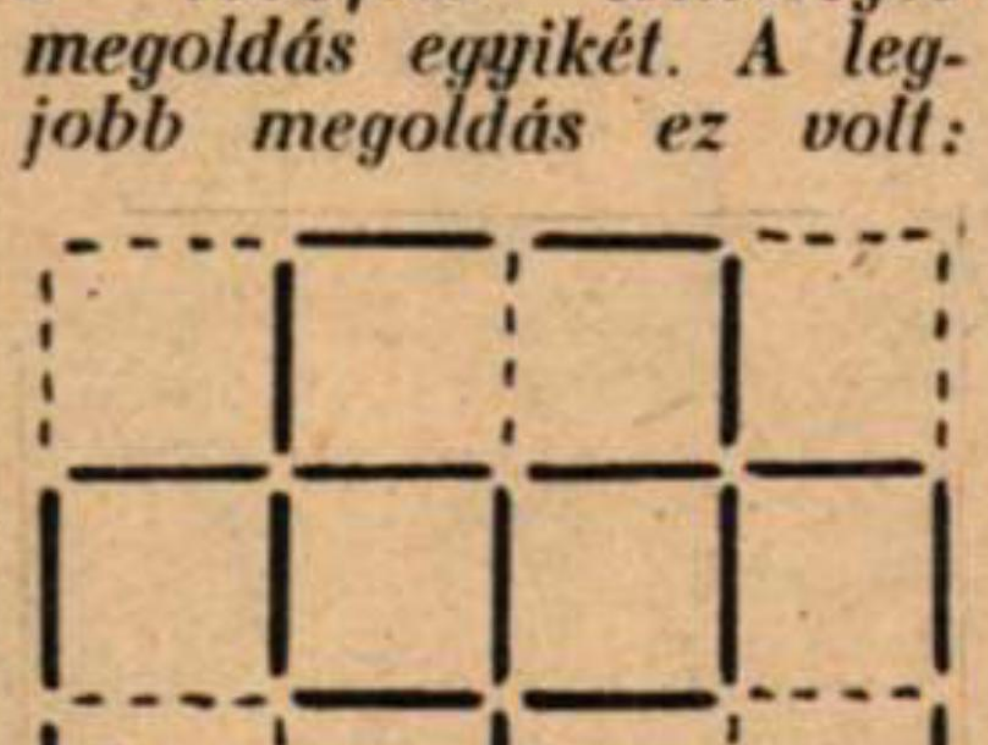

Alább közöljük az 50 ing szerencsés nyerteseinek névsorát. A pesti nyerteseket arra kérjük, hogy nyereményeikért augusztus 19-től kezdve bármely hétköznap 10 és 1 óra között személyesen jöjjenek el. A vidékiek nyereményét postán küldjük el.

Bajor György, Bp., VII., Kazinczy-u. 8.
Erdélyi Ferenc, Bp., Váci-út 104.
Földes András, Bp., V., Ipoly-u. 24/a.
Gondos Bernát, Bp., V., Pozsonyi-út 39.
Öhlmacher József, Bp., V., Sziget-u. 25.
Rudas Lajosné, Ujpest, Attila-u. 16.
Szepessy János, Bp., VII., Péterffy Sándor-u. 5.
Takács Albert, Bp., X., Füzér-u. 44.
Tarics István, Bp., II., Batthyány-tér 4.
Vincze Imre, Bp., III., Bécsi-út 257.
Albert Dénes, Csepel, Templom-u. 24.
Ágoston Sándor, Szeged, Szt. István-tér 2.
I. Balázs János, Nyiregyháza, Pacsirta-u. 10.
Benczur Sándor, Kunhegyes.
Botos Imre, Karád, Rákóczi-út 6.
Böresök Sándor, Makó, Luther-u. 45.
Csató Lidia, Tiszaföldvár, Öszöllő.
Csendes Károly, Pér, Győr m.
Csökli Ferenc, Pécsbányatelep, Gesztenyés-utca 19.
özv. Dénes Jánosné, Orosháza, Huba-u. 5.
Dudás Zoltán, Mágocs, Kossuth L.-u. 355.
Hajdu Győző, Dömsöd.
Hededüs István, Sárvár, Dózsa György-u. 8.
Héber Ernőné, Gyöngyös, Jókai-u. 17.
Horváth József, Szeged, Tabán-u. 23.
Horváth Mária, Tüskéspuszta.
Hunyady László, Hódmezővásárhaly, Bem-u. 18.
Ifj. Kádas Lajos, Törökszentmiklós, Kutas B.-út 13.
Kelemen János, Gyula, Fő-tér 4.
özv. Kovács Gézáné, Balatonszárszó, Petőfi-köz 15.
Kovács László, Mucsi 267., Tolna m.
Lakatos János, Szélföldtanya.
Lengyelvári József, Gerendás, községháza.
Nagy János, Pécsvárad, Kossuth Lajos-u. 42.
Nagy Sándor, Kiskőrös, Dózsa Gy.-út 23.
Onody Pál, Torbágy, Gerébi I.-u. 41.
Pusztay György, Nagykanizsa, Somogyi B.-út 11.
Resz Ferenc, Kaposvár, Közkórház.
Sipos Sándor, Ajka, Deák F.-u. 26.
Szabó István, Csepel, Szentmiklósi-út 200.
Szigeti Ferenc, Vecsés, Szt. István-u. 86.
Szilasi Sándor, Orosháza, VIII., Szentesi-u. 80.
Takács Bertalan, Máza, 128.
Takács Jenő, Barcs, IV., Hős-u. 14.
Tóth Imre Győr, Papczi-út 47.
Tóth László, Borsodnádasd, Békástó 75.
Varga Lajos, Békéscsaba, Szabadság-tér 23.
Vörös József, Kecskemét, III., Mathiász J.-u. 2.
Vörösbaranyai Sándor, Madaras.
Zajka Gyula, Sátoraljaújhely, Széchenyi-tér 6.

Szemléltető statisztika

Örvendetes statisztikát olvasunk: a megszökött foglyok száma évről-évre csökken, s a megszököttek egyre nagyobb százalékát fogják el újra. A multat és jövőt egybevetve a mi képes statisztikánk ez:

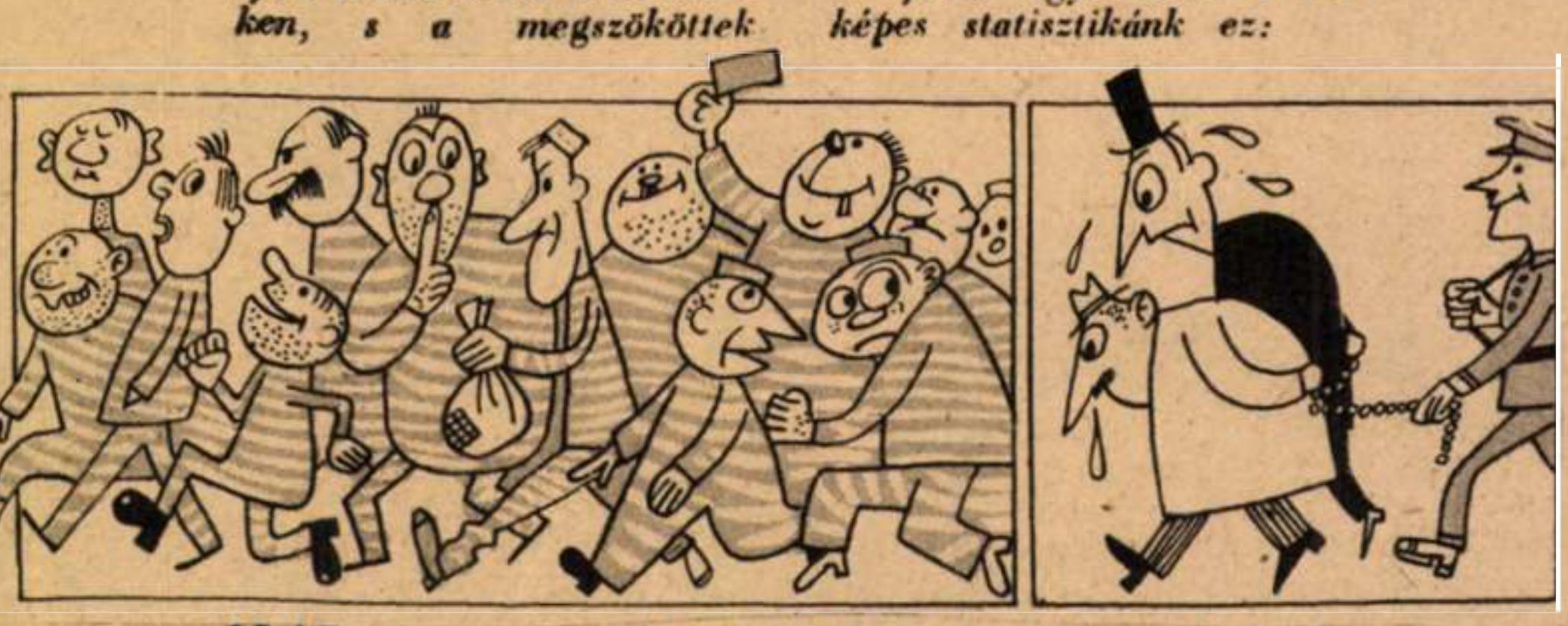

1945. A megszökött 13 közül elfogtak 2-őt.

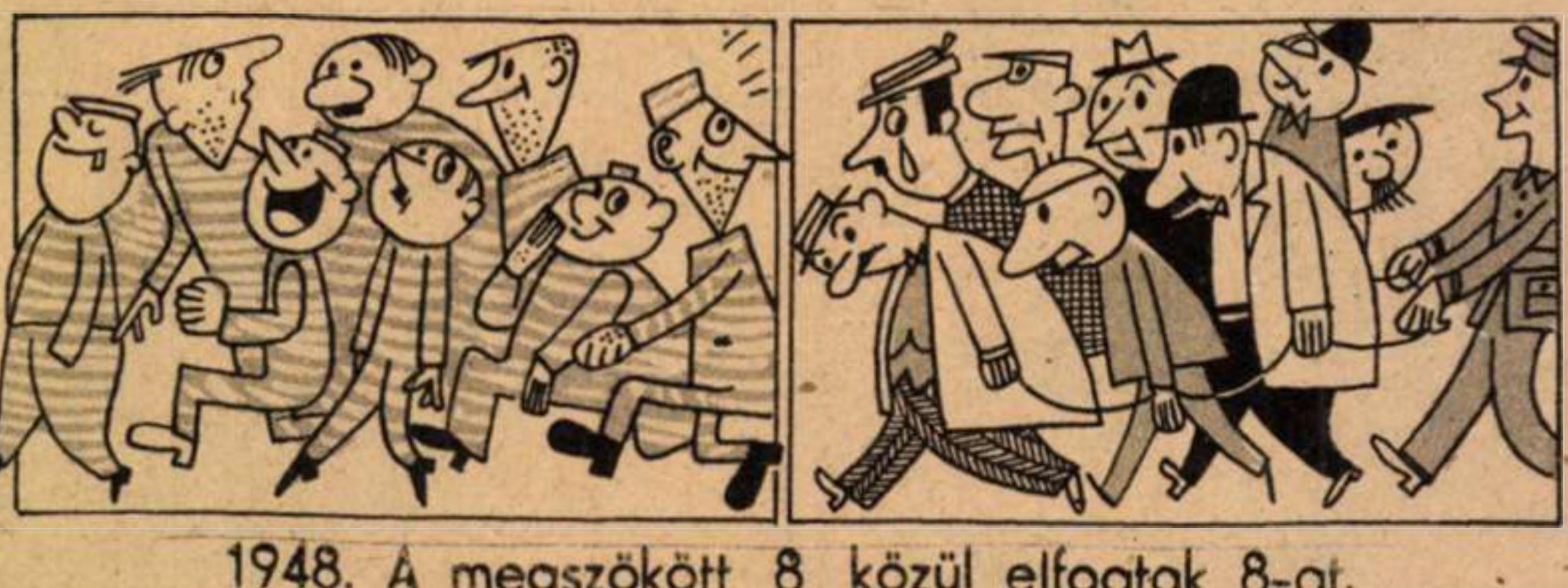

1948. A megszökött 8 közül elfogtak 8-at.

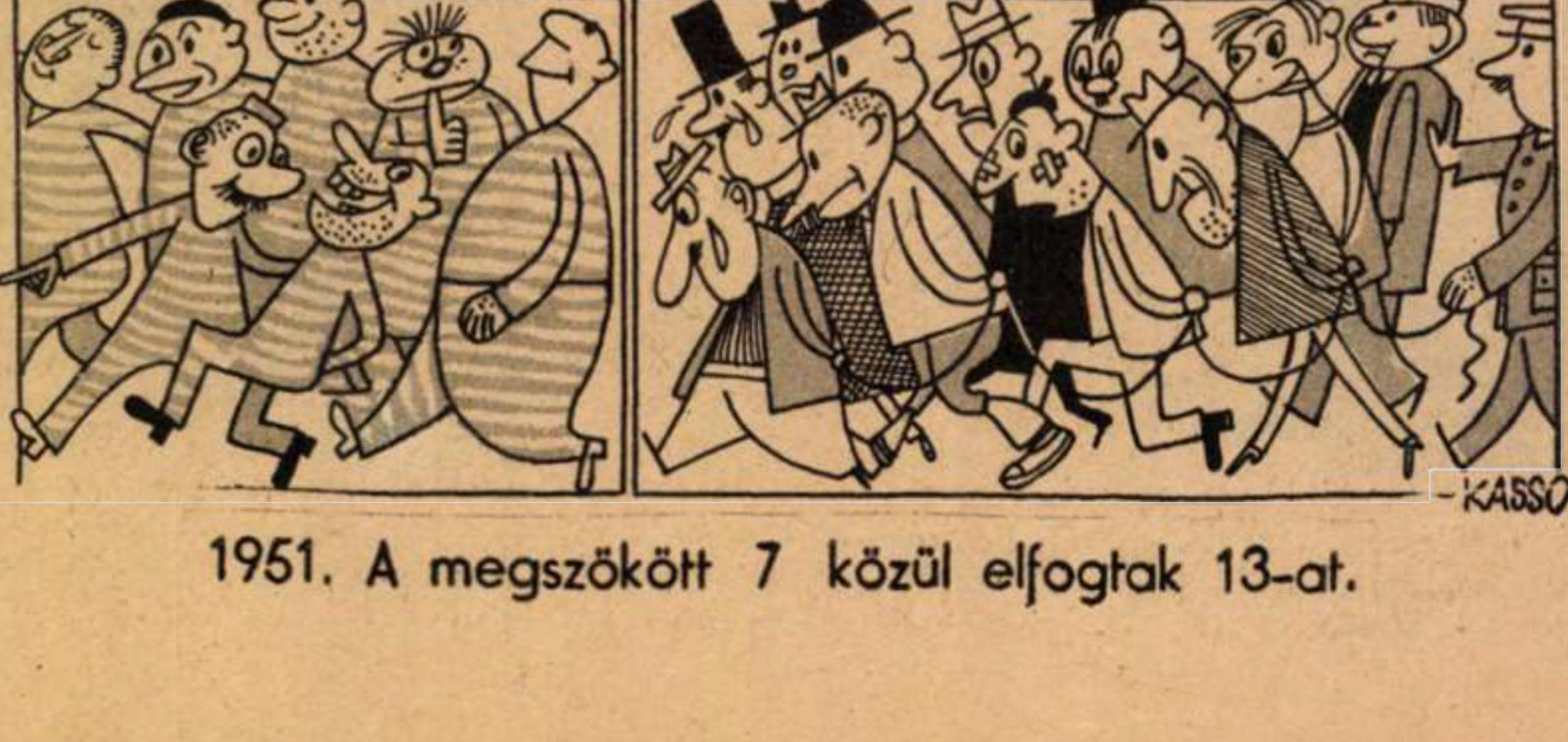

1951. A megszökött 7 közül elfogtak 13-at.

JELLINEK

Szvicsek és a felesége alszanak. Egyszerre csak Szvicsek felordít álmában:

— Borzasztó... segítség... rettenetes...

— Mi az, — kérdi felijedve Szvicsekné és felrázza álmából a férjét — mi történt?

— Rémes álmom volt, — mondja egész testében reszketve Szvicsek — azt álmodtam, hogy Jellineket elgázolta egy teherautó...

— Jellinek... Jellinek... Ki az a Jellinek?

— Te nem ismered, — feleli Szvicsek. — Én is csak most álmomban ismerkedtem meg vele.

Akinek nem inge...

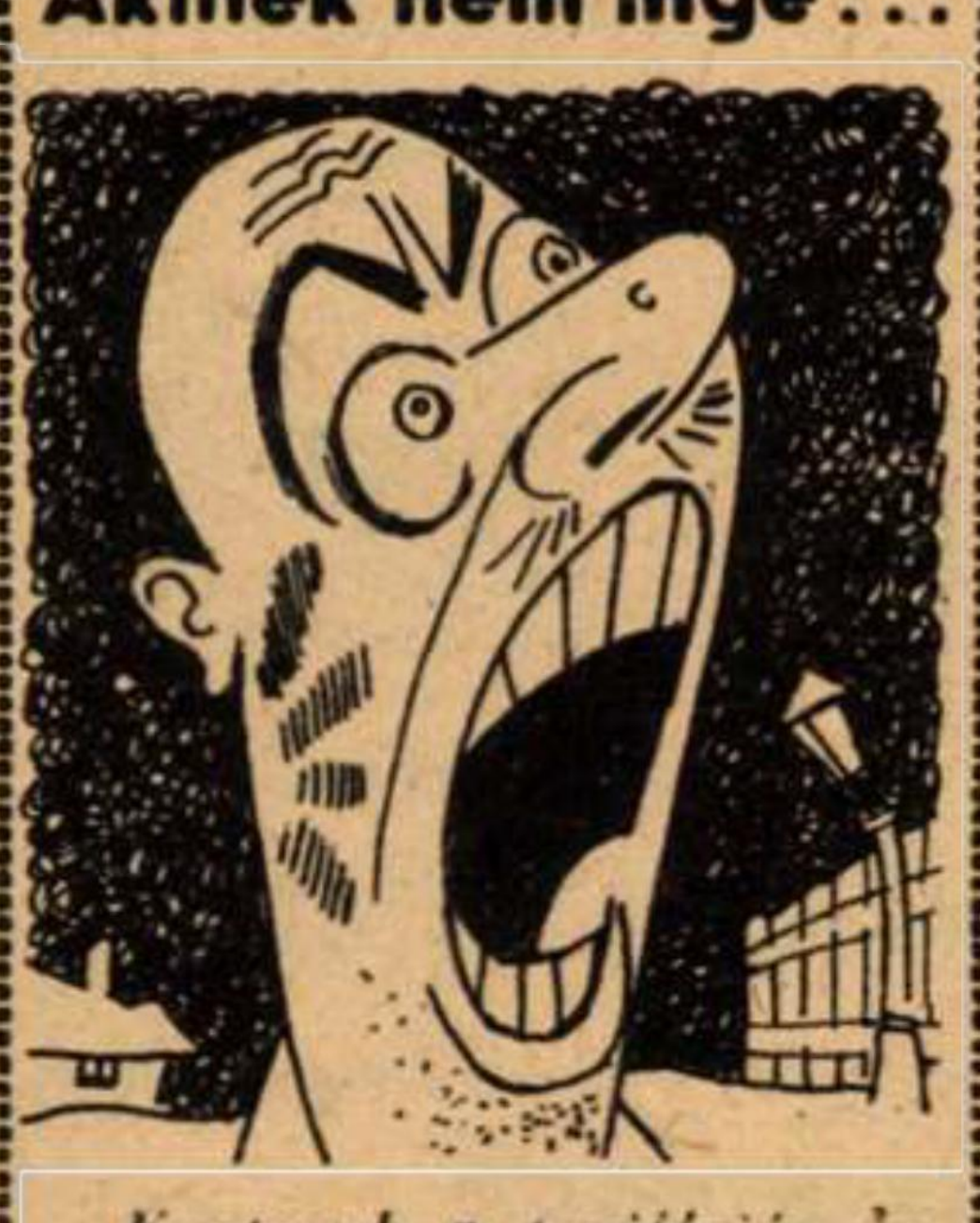

Krapusek a periférián lakik, éjjel koromsötét van az utcájukban. Már alig húsz méternyire van a házuktól, amikor egyszercsak a sötétben irtózatosan pofonvágják. Körülnéz, persze nem láthatja a tettest, mérgében beleordít hát a koromsötét éjbe:

— Valakit a fene egyen meg!!

A tizenkettesről van szó

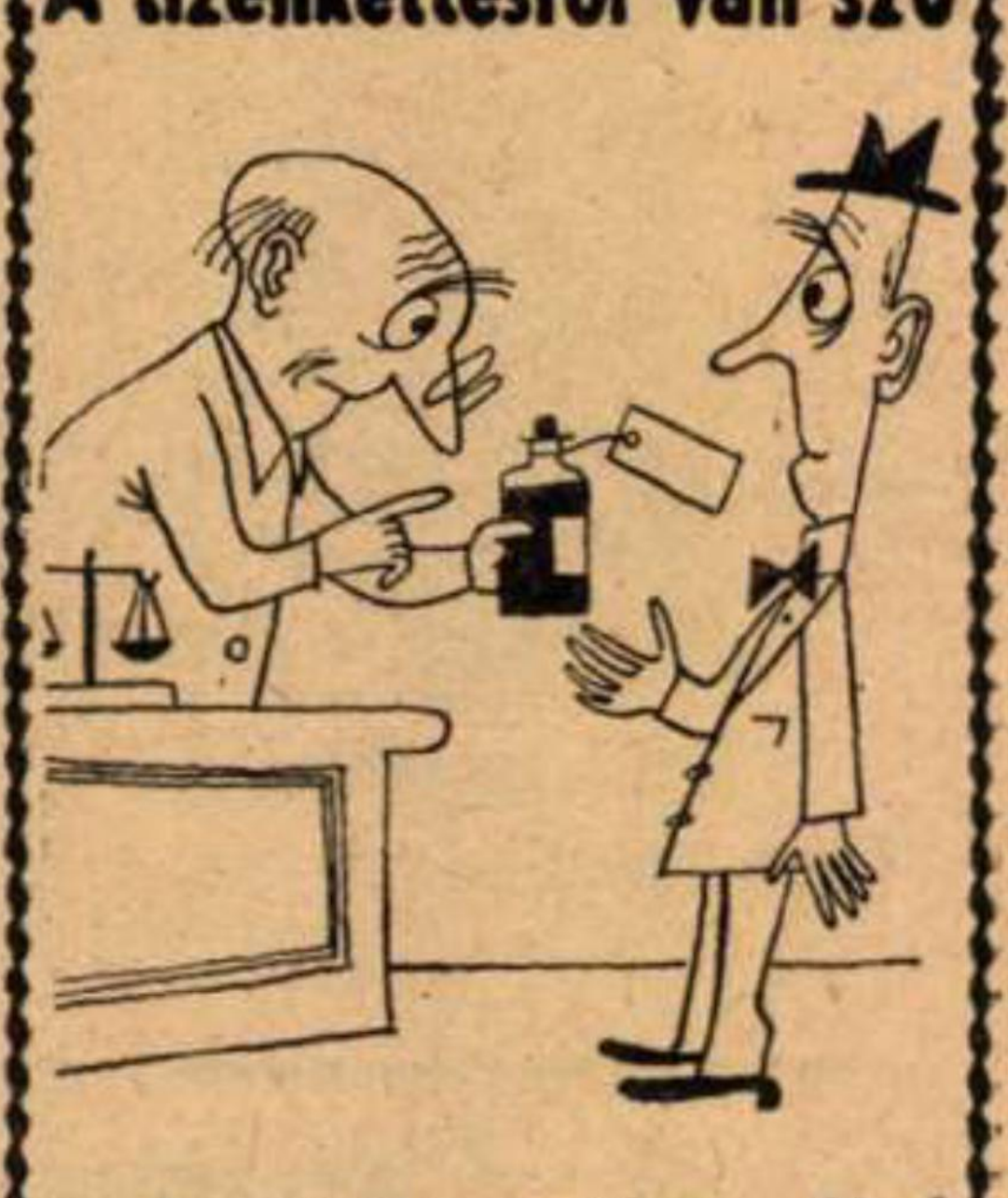

A gyógyszerész átad Czubáknak egy üveg patikaszert:

— Ha hazaér vegyen be rögtön egy kávéskanállal, de előzőleg jól rázza fel.

— Teljesen felesleges, hogy felrázzam. Ugy-e elég lesz, gyógyszerész úr, ha autóbuszon megyek haza.

Ahogyan Uncle Samuka a dunai forgalmat elképzelte

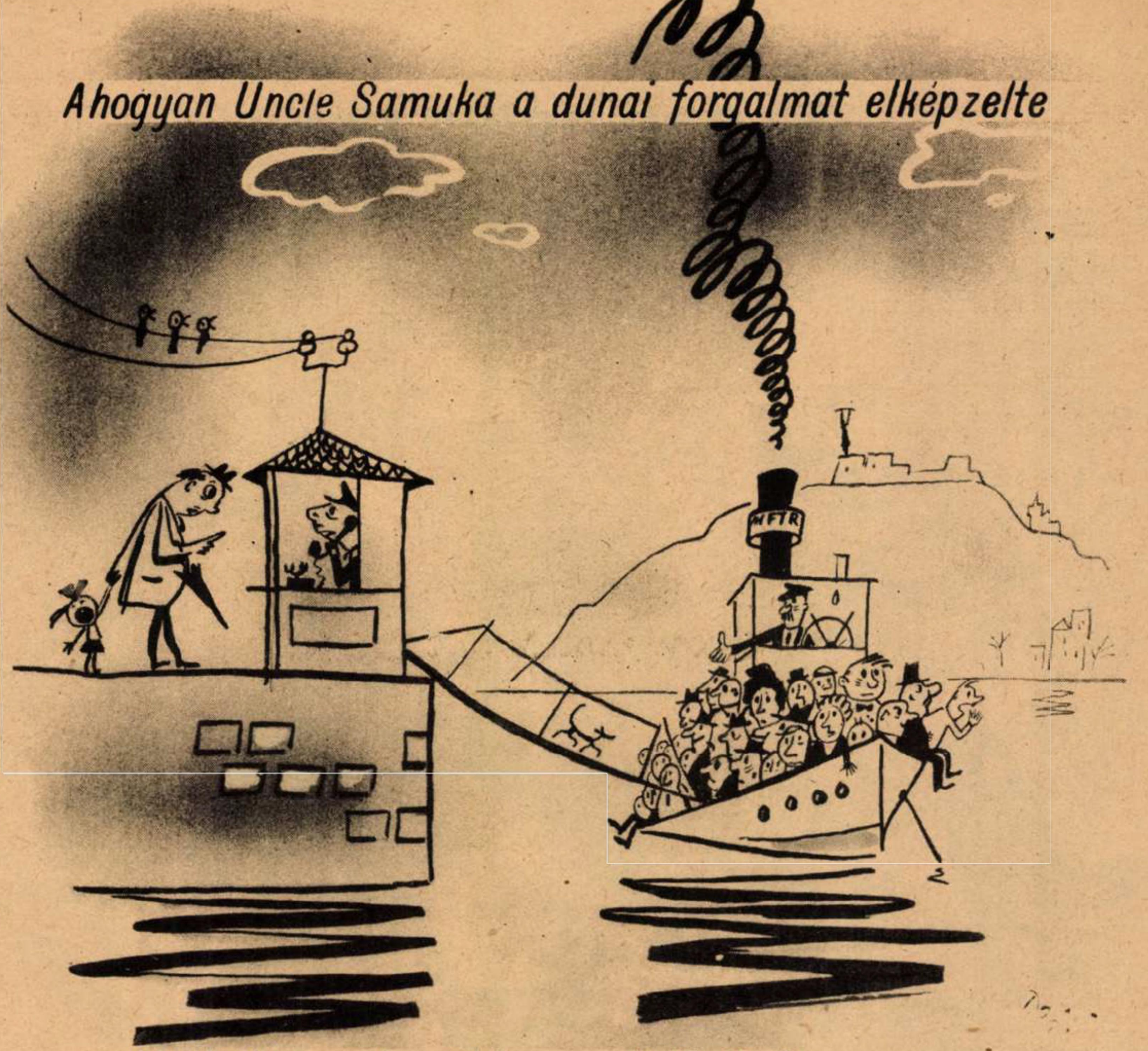

— Mondja kérem, mikor indul a propeller Budára?
— Várni kell kérem, mert mr. Marshall nincs otthon. Ő adja meg az átkelési engedélyt.

LOVAGIAS ÜGY A RÓMAIN

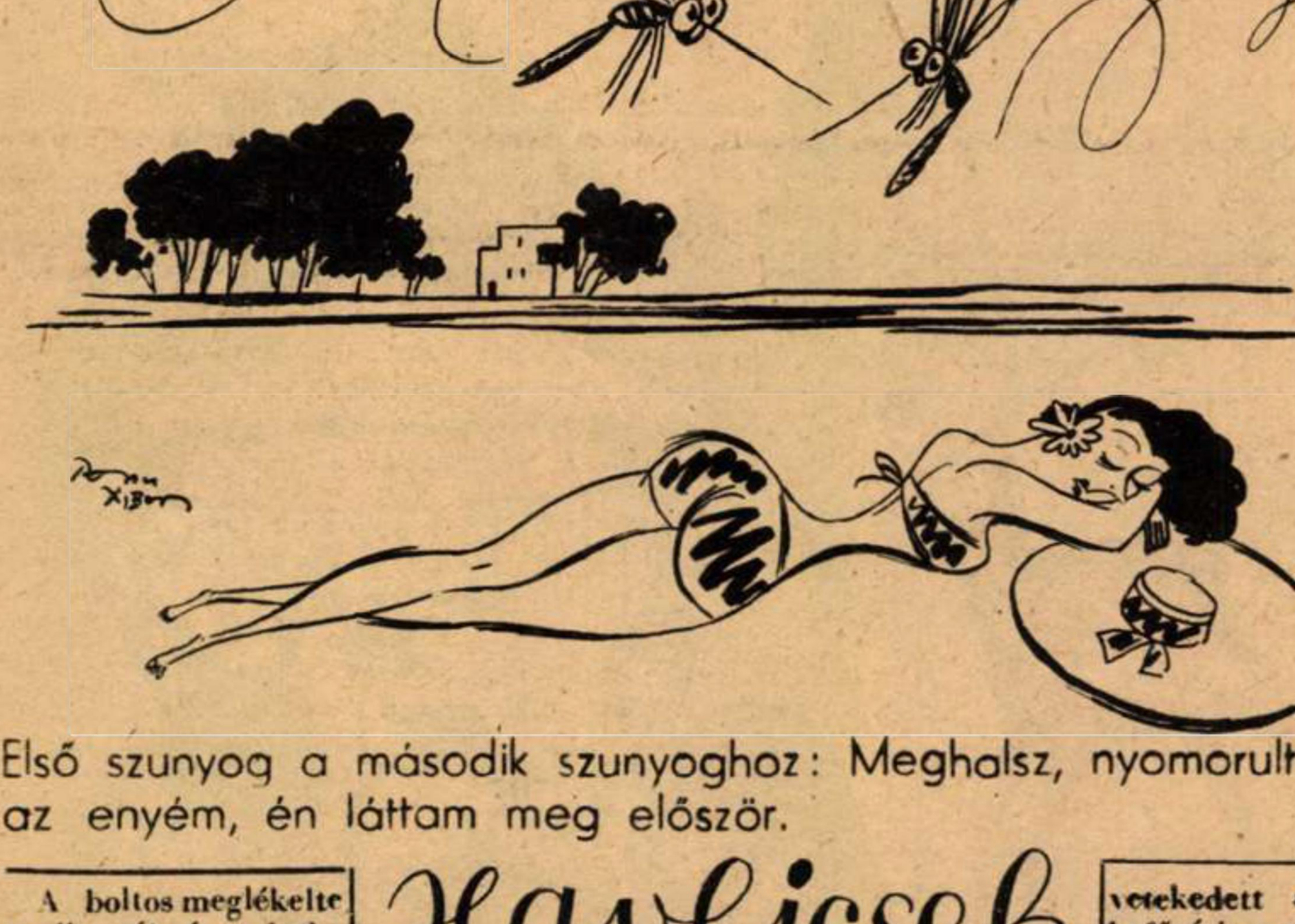

Első szunyog a második szunyoghoz: Meghalsz, nyomorult! A nő az enyém, én láttam meg először.

Havlicsek
a dinnyeszakértő

A boltos meglékelte a dinnyét és mintha csak ő termelte volna, olyan büszkén mutatta felém sötétpiros, kásás, feketemagvú belét. Már nyultam is örömmel utána, hogy átvegyem, amikor hátulról valaki lefogta a kezemet.

— Megőrült?! Kolerát akar kapni ettől a töktől?

Havlicsek Ede állott mögöttem, vészes arckifejezéssel.

— Látszik, hogy itt nőtt fel a pesti aszfalton — folytatta megvetéssel. — Nem ismeri a fajdinnyét és képes megvenni egy ilyen elfajzott tökkeveréket.

— Kérem, ez a dinnye nincs elfajzva — szólt közbe sértődötten a kereskedő.

— Érdekelt féllel nem vitatkozom — jelentette ki Havlicsek e élye en és ismét hozzám fordult: — Tudja, úgy ismerem a dinnyét, mint a saját fejemet... Árvai gyerek vagyok én, ha nem tudná...

— Az mit jelent? — kérdeztem, mert Havlicsekről sok mindent tudtam eddig, csak éppen azt nem, hogy árvai gyerek.

— Ott nőttem fel Árvában, a nemes görögdinnyék földjén... Vagy maga nem is hallott még az árvai fajdinnyéről?

— Eddig még csak a hevesi dinnyéről hallottam — vallottam be szégyenkezve.

Havlicsek Ede fölényesen légyintett:

— Heves megye meg Árva megye az kettő! Na, de nem akarok itt mezőgazdasági előadást tartani magának, a fontos az, hogy legalább most az egyszer igazi jó dinnyét vigyen haza. Majd én választok magának.

Nem mondom, nem volt nehéz dolga Havlicseknek, mert a meglékelten kívül már csak egyetlenegy görögdinnye volt az üzletben. Havlicsek szakértően megpaskolta a két tenyerében és azután a kezembe nyomta a súlyos gyümölcsöt.

— Ez dinnye — mondta könnyedén. — Ezt nem is kell meglékelni, ne menjen ki a zamatja. Mondom, árvai gyerek vagyok én, a dinnyevásárt nyugodtan rámbízhatja.

Boldogan indultam haza a tízkilós dinnyével. Hiába, mégis csak más az, ha szakértő választja ki a dinnyét, ami egy kicsit mindig zsákbamacska.

Alig palástolt büszkeséggel vágtam fel a dinnyét az ebédhez. Halvány rózsaszín húsában csupa éretlen, fehéres mag virított. Az íze pedig vetekedett a legjobb befőzési eletével.

— Nem értem — mondtam leverten. — Havlicsek Ede választotta ki, ő pedig csak ért a dinnyéhez, mert árvai gyerek.

— Úgy — mondta gúnyosan a feleségem. — Ha annyi eszed lenne, mint egy második elemistának, akkor tudnád, hogy ott fent Árvában, a hegyek közt egy kis zabon és málnán kívül egyéb nem terem meg.

Elvem az, hogy a feleségével ne vitatkozzék az ember, bármennyire is igaza legyen. Nem feleltem hát semmit, hanem mentem vissza gyorsan a fűszereshez.

— Adja csak ide azt a dinnyét, amit az előbb meglékelt — szóltam.

— Nem lehet — vigyorgott a boltos —, azt elvitte a Havlicsek úr.

Heves Ferenc

Ludas Matyi panaszládája

A Nagykörút kivételével mindenütt az úttest szélén futnak a villamosok. Helyezzék át a síneket a Körúton is az úttest szélére.

Repce Ottmár.

Hathónapi távollét után érkeztem vissza Budapestre. Megdöbbenéssel tapasztaltam, hogy a zuglói halálsorompó eltűnt a helyéről. Azonnali vizsgálatot kérek!

Tuzok Flórián.

A strandokon és utcán a férfiak szemtelenül molesztálják a nőket. Csak engem nem molesztál senki. Nem lehetne ezen a téren is igazságosabbá tenni a javak elosztását?

Bagya Malvin
Dög-utca 13.

Egy üllői-ti bérház tetejéről tégla esett a fejemre. A tégla darabokra törött. Ki kellene nyomozni, melyik téglagyár állít elő ilyen gyengeminőségű téglát.

Grün Eduárd.

A kisvárdai parkokban nem működnek a szökőkutak.

Több zalaegerszegi előfizető.

SIÓKFOKRÓL JELENTIK

Gugyerák a hétvégét lenn tölti feleségével Siófokon. Este a táncnál lekérik feleségét és egyedül marad Szvicsekkel.

— Ne haragudj Teofil, de be kell vallanom, hogy hétközben elcsábítottam a feleségedet — mondja bűnbánóan Szvicsek.

— A, te csak ugratsz — feleli röhögve Gugyerák.

— Hát ezt honnan veszed? — kérdi vissza Szvicsek.

— Mert ma már te vagy az ötödik, aki ugyanezt mondja.

Apróké egymás között

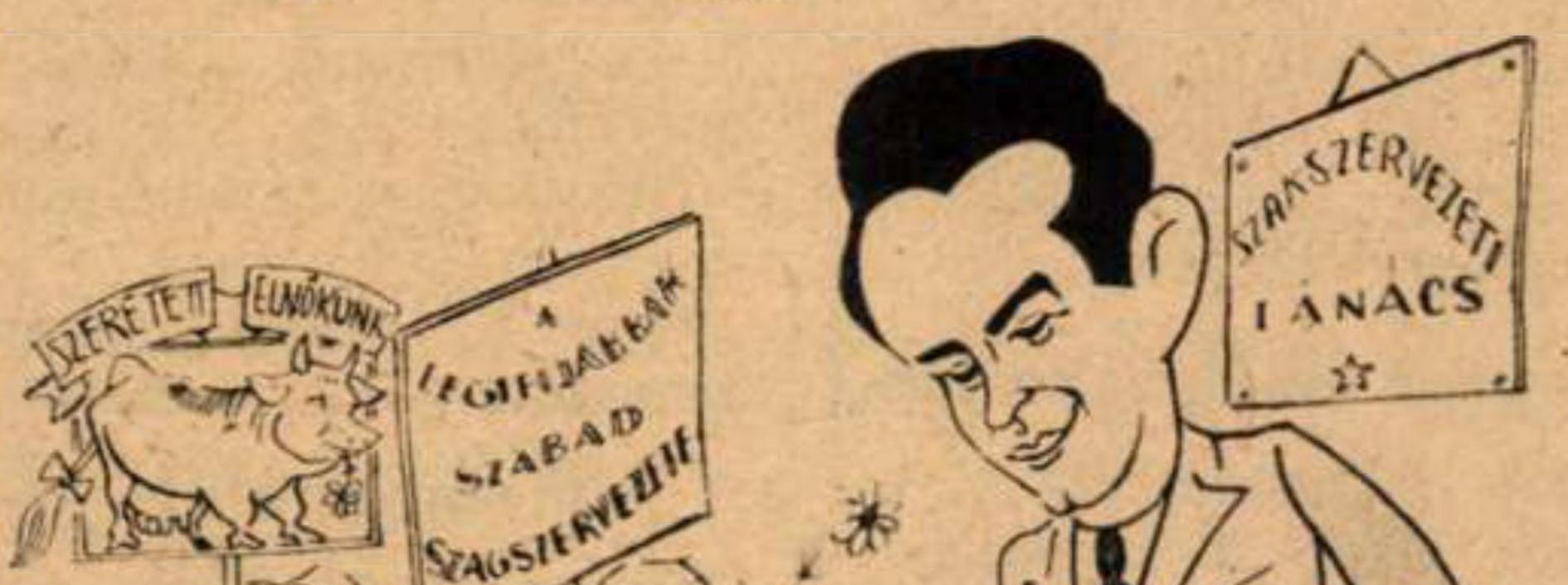

A legifijabbak üdvözlik a Szakszervezeti Tanács új főtitkárát és biztosítják arról, hogy náluk is mindig apró volt a főtitkár.

Az amerikai nudista kongresszus

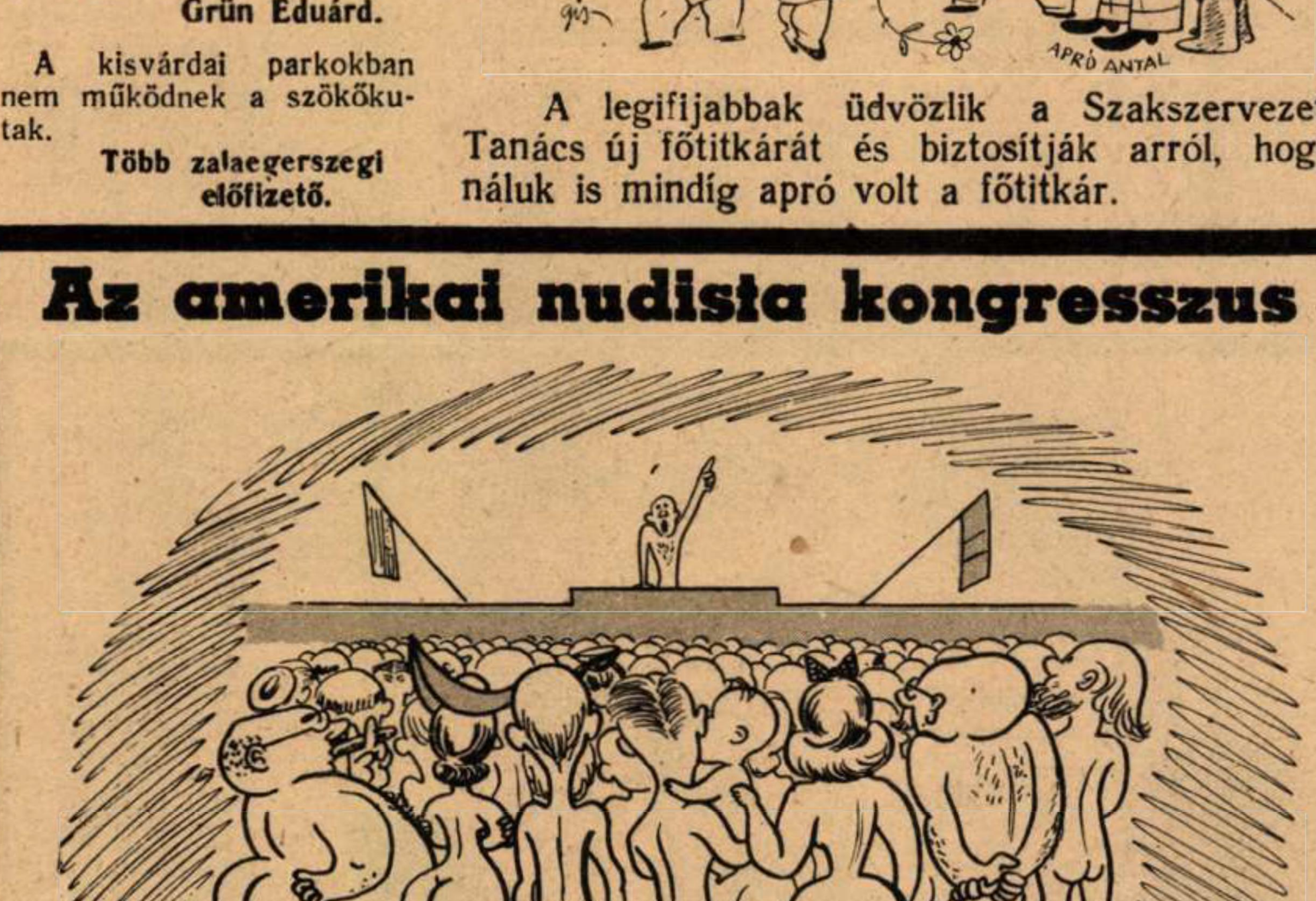

igy néz ki hátulról Akarja látni a nudistákat elölről?? Tizenhat éven felüliek lapozzanak és meglátják a következő oldalon.

Jó pap holtig tanul

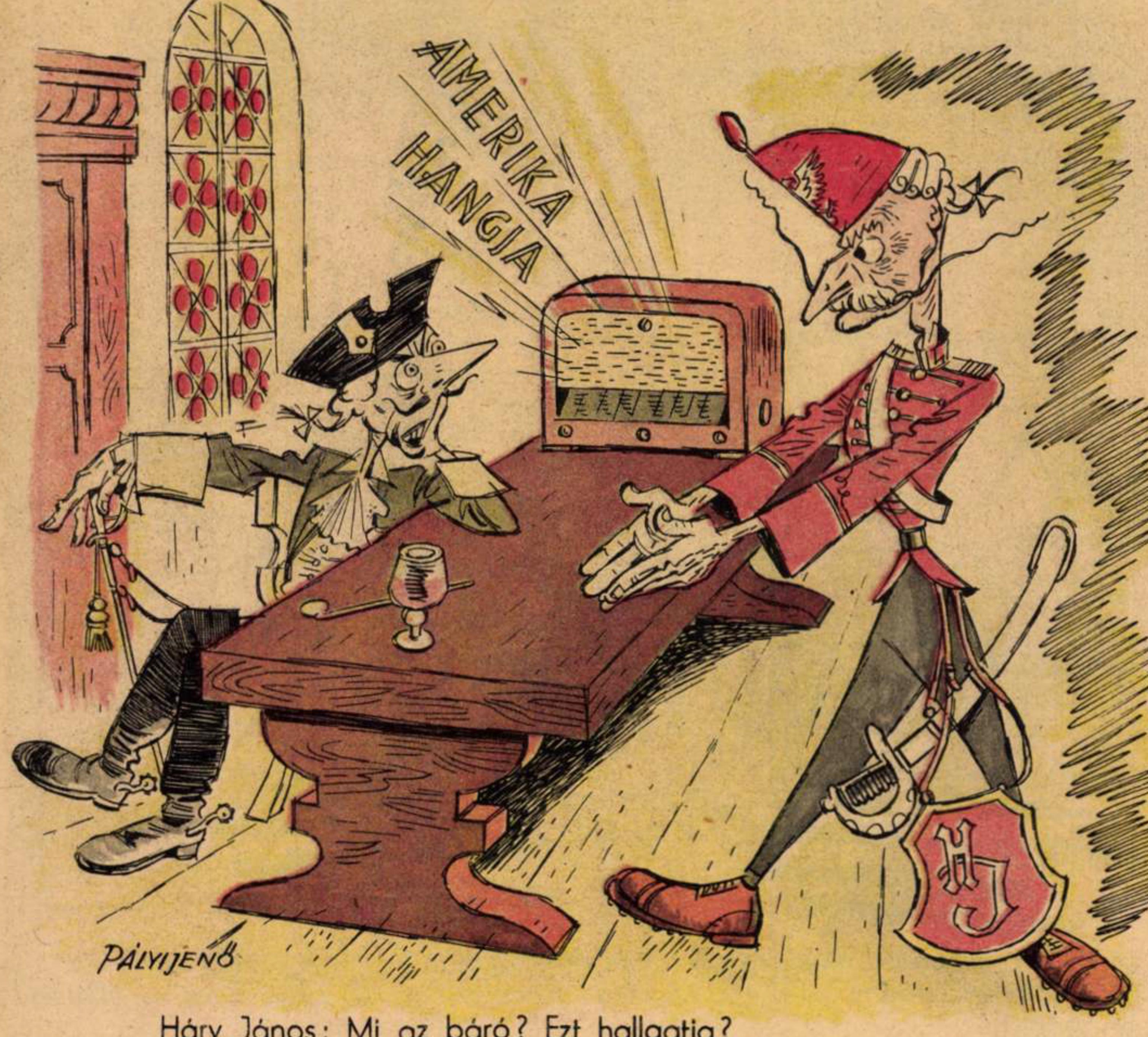

Háry János: Mi az báró? Ezt hallgatja?
Báró Münchausen: Na hallja, Hárykám? Ettől csak tanulhatunk.

Ki milyennek akarja a demokráciát

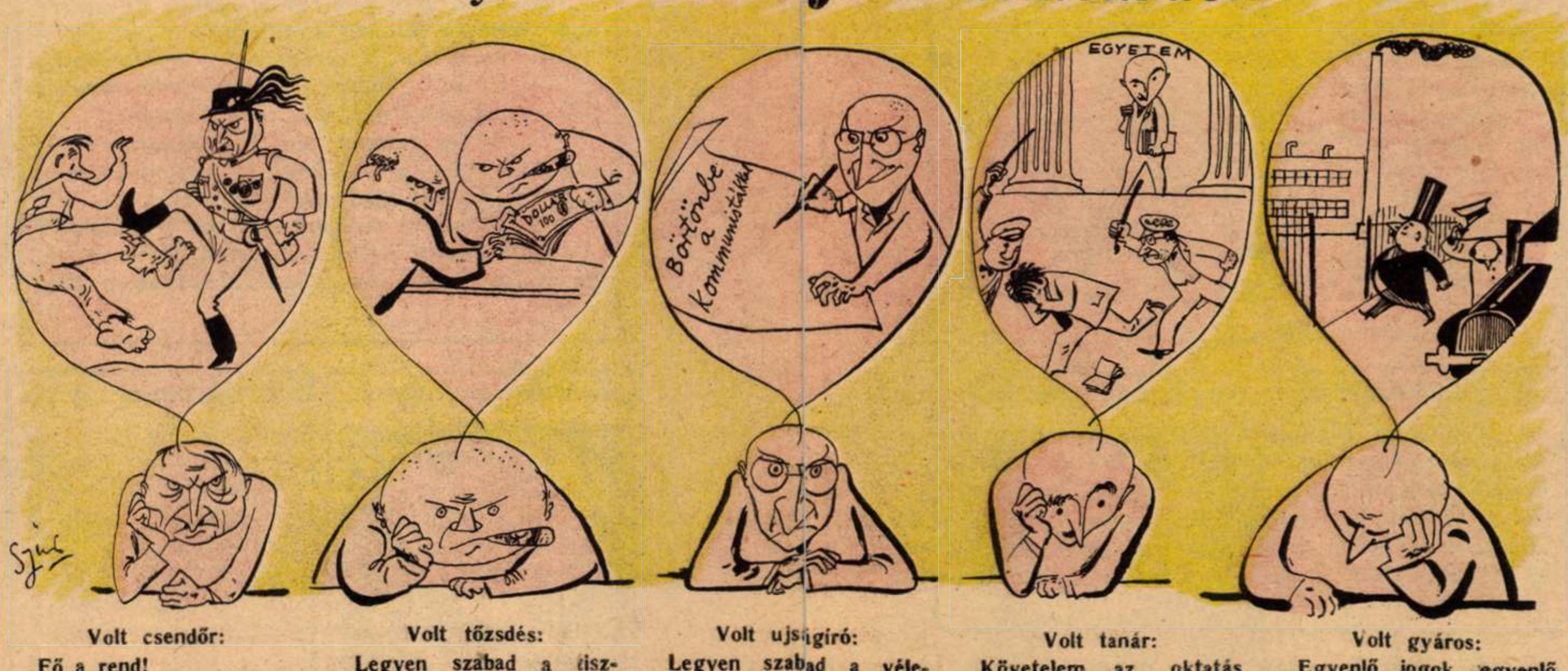

Volt csendőr: Fő a rend!

Volt tőzsdés: Legyen szabad a tisztességes kereskedelem.

Volt ujságíró: Legyen szabad a véleménynyilvánítás.

Volt tanár: Követelem az oktatás szabadságát.

Volt gyáros: Egyenlő jogok, egyenlő kötelességek.

Császár és koldus

A Bajcsy-Zsilinszky körút egyik textilcsászárának üzletébe beállít a délutáni órákban egy öreg koldus és alamizsnát kér.

— Micsoda szemtelenség ez! — mordul rá a textilcsászár — maga már délelőtt is itt volt és kapott tíz fillért. Egy hét mulva újra eljöhet, de addig be ne merje ide tenni a lábát!

— Egy hét mulva? — mondja kézlegyintve a koldus. — Mit tudom én, hogy mi lesz magával egy hét mulva!?...

A Képes Fütyülő leleplezi:

A gyilkos PLOMBA

A berlini kancellária árkádjai alatt egy cetlire feljegyezve találta egyik lapkihordónk Falkendreck vezérezredesnek, a Rajnánál harcoló XII. páncélgránátos hadosztály parancsnokának hihetetlen történetét.

A végzet mozgásba jön

1944. augusztus 22-én a Führer titkos kémjelentést kapott arról, hogy Kurt Falkendreck vezérezredes már hónapok óta fel-alá sétál a Rajna partján és onnan kiabálja a tulsó oldalra, hogy: „Eisenhowerrel szeretnék beszélni! Elment a kedvem az egész háborútól!"

A Führer bizalma ekkor megingott a vezérezredesben és magához hivatta Himmlert, akivel átbeszélték a helyzetet és úgy döntöttek, hogy Falkendrecket el kell valahogyan távolitani, mert megbizhatatlan.

— De mit csináljunk? — szólt Himmler. — Ha megölünk egy embert, akkor az világbotrányt jelentene. Megírnák a lapok...

— Ravaszak leszünk apuskám! — így a Führer. — Nem fognak rájönni semmire...

És a két öreg sokáig susmogott.

Plombahalál

Pár napra rá Hitler egy kedves levélben vacsorára hívta meg Falkendrecket, aki el is jött. A vacsora végén azonban különlegesen edzetthéjú diókat szolgáltak fel a Gestapokopók, úgyhogy Falkendreck, aki a fogaival próbálta őket feltörni, egyszerre csak felsikoltott, mert kitört egy foga.

Hitler összenézett Himmlerrel, mert így volt kitervezve a dolog. Tovább már minden a Führer tervei szerint alakult.

A fogorvos, aki Falkendrecket kezelte, Himmler bizalmasa volt és rosszminőségű koronát tett a fogra, úgyhogy az két hét mulva felszakadt és a plombába rejtett sókristályok Falkendreck szervezetébe kerültek. A sótól a vezérezredes megszomjazott és vizet kért a szakácsnőjétől. A szakácsnő azonban Himmler bizalmasa volt és előre lehűtött vizet adott Falkendrecknek, mire az tüdőgyulladást kapott és ágynak dőlt. Az ápolónővér azonban Himmler bizalmasa volt és szalmiákszeszel átitatott priznicet rakott a vezérezredesre, úgyhogy a kór a veséjére húzódott, mire kórházba kellett szállítani, ahol már várta őt egy orvosnak maszkírozott Gestapo-spicli és a különszobában kalapáccsal szétverte Falkendreck fejét.

A Führer pedig adhatta a meglepettet.

Hangversenyszezon az Állatkertben

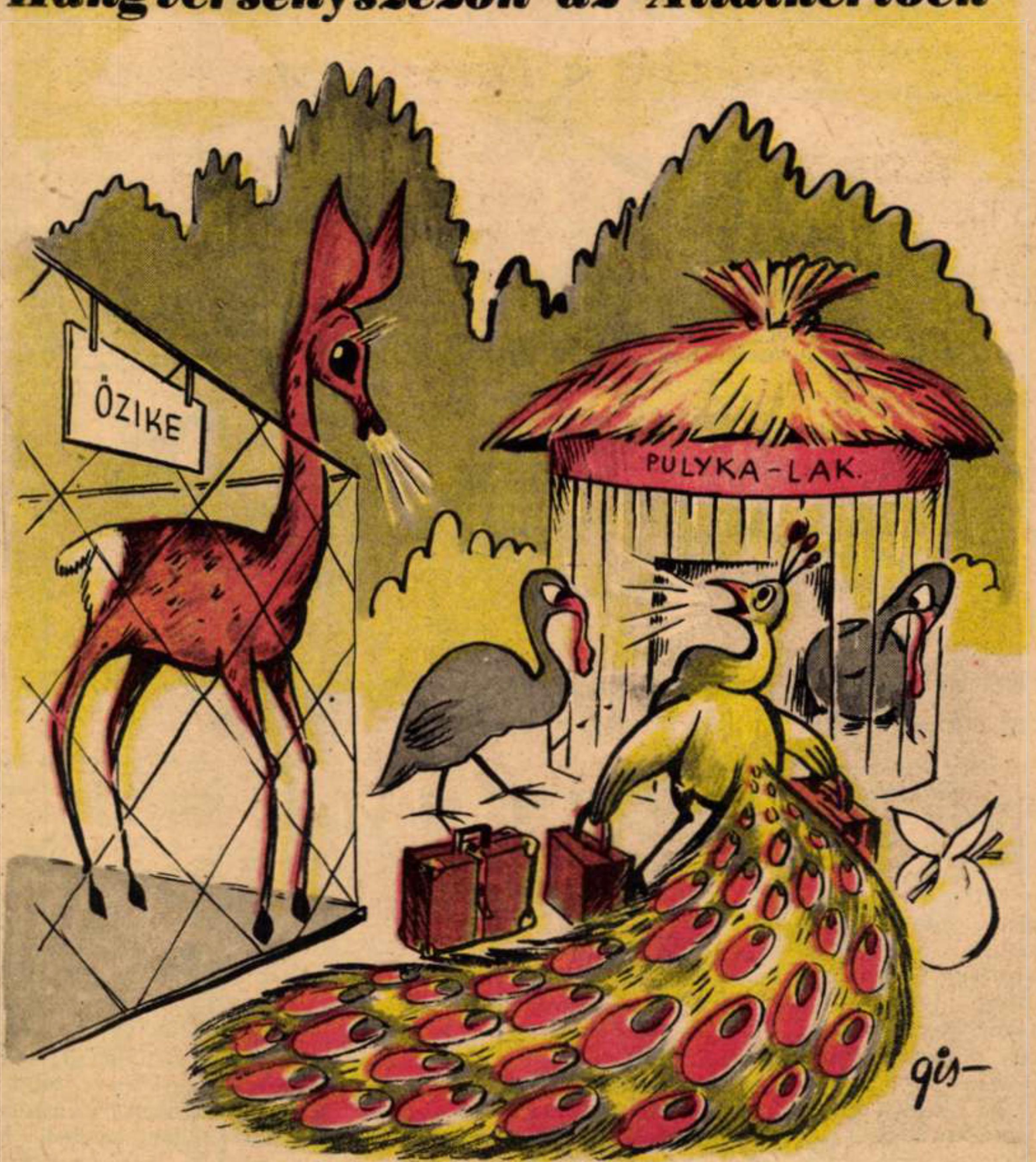

— Miért költözik a sógorához páváné?
— Képzelje, beutaltak hozzám társbérletbe egy filharmónikus zenekart, de olyan ricsajt csinálnak, hogy nem lehet kibírni.

Előlről

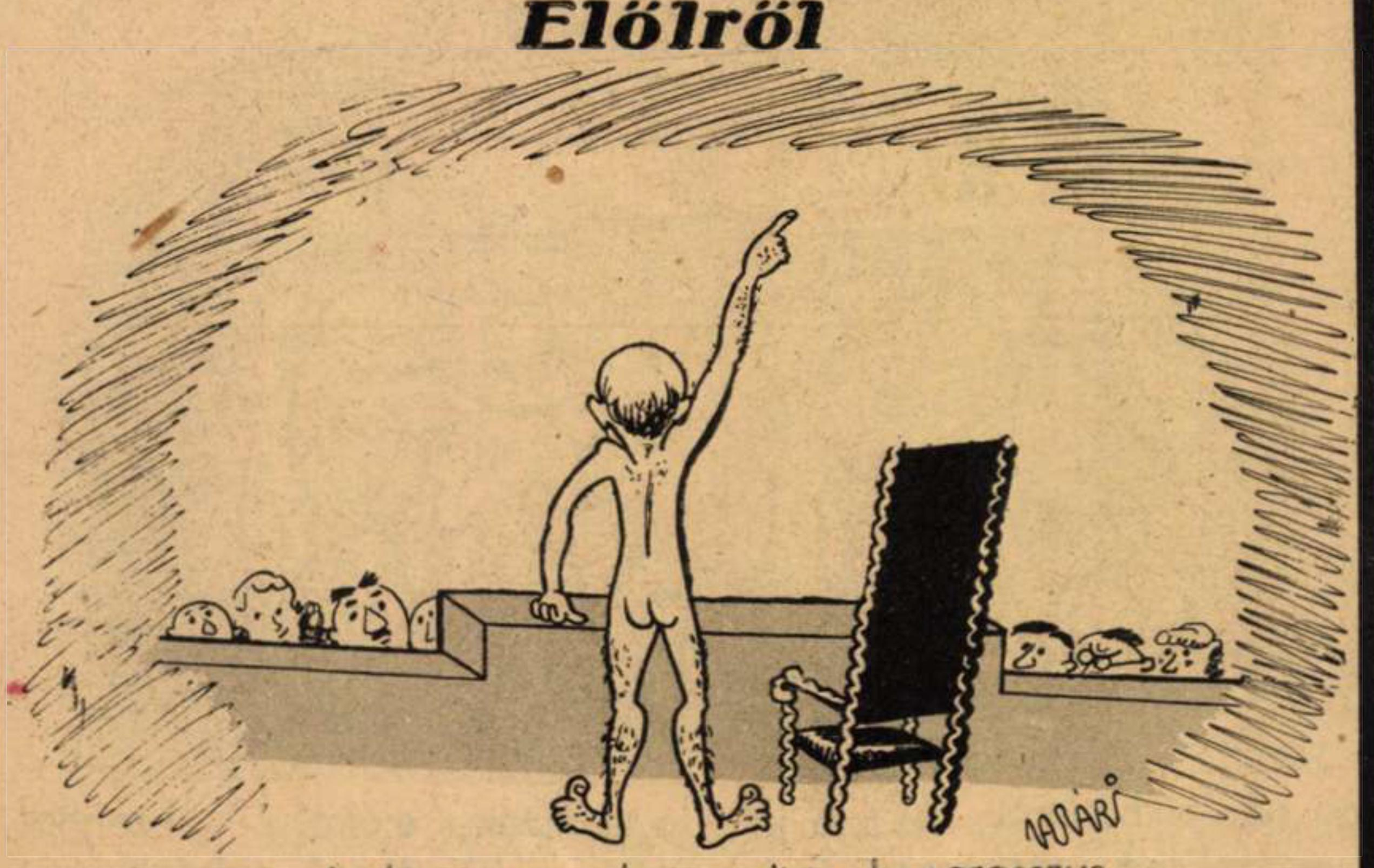

igy néz ki az amerikai nudista kongresszus

Tarka híradó

Hőhullám mindenütt.

Mint világszerte kiküldött tudósítónk jelenti, az egész világon rettenetes hőség dühöng, pedig aki mérges, annak nincs igaza. Az Északi sarkon minusz harminchat fokot mértek árnyékban, az eszkimók úgy védekeznek a hőség ellen, hogy shortban és trikóban járnak, vagy pedig beleülnek a hóba. Minőségileg augusztus hó bizonyult legjobbnak, mert az 31 napos, úgyhogy a legtöbben ebbe ülnek.

A Szaharában meg se tudták mérni, hány fok van árnyékban, mert nem találtak sehol árnyékot. A sivatag és más szórakozóhelyek zsúfolva vannak vadállatokkal, akik jégbehűtött karavánokat fogyasztanak.

Pesten az egyik hentesüzletben 5 kiló borjúhúst mértek árnyékban.

Jó helyezést ért el a francia staféta.

Mint Párisból jelentik a Blum—Reynaud—Schuman—Marie összeállítású együttes a négyszer száz méteres hazaárulási stafétát rekordidő alatt nyerte. Főleg Blum ideje volt kitűnő, még starthoz se állt és már eladta Franciaországot az amerikaiaknak.

Két évet kapott egy élreakciós.

Szigeti József prépostplébános, aki a hároméves gabona eldugási tervet hat hét alatt hajtotta végre, kétévi ingyenüdülést kapott. Immár nem frázis többé a jelszó, hogy a Markó-utca a reakcióé, míg a multban nép ellenségei csak a legritkább esetekben részesülhettek a baldachinos prics és az üdítő fogházlevegő áldásaiban.

A kritikus szive

A fiatal írókból álló társaságban elterjedt a hír, hogy a kérlelhetetlen és büszke kritikus beteg.

— Mi baja van?

— Szívizomgyulladás.

— Az nem lehet, — kiáltottak fel többen egyszerre — hiszen nincs ennek az embernek szíve! Talán valami más baja lehet...

— Nem a szívével van baj!

A humorista, aki eddig csendben hallgatott, most megfordult.

— Egyet el tudok képzelni, — mondta — hogy kritikusunk szívének szőrtüszőgyulladása van...

Ime bizonyság Isten előtt!

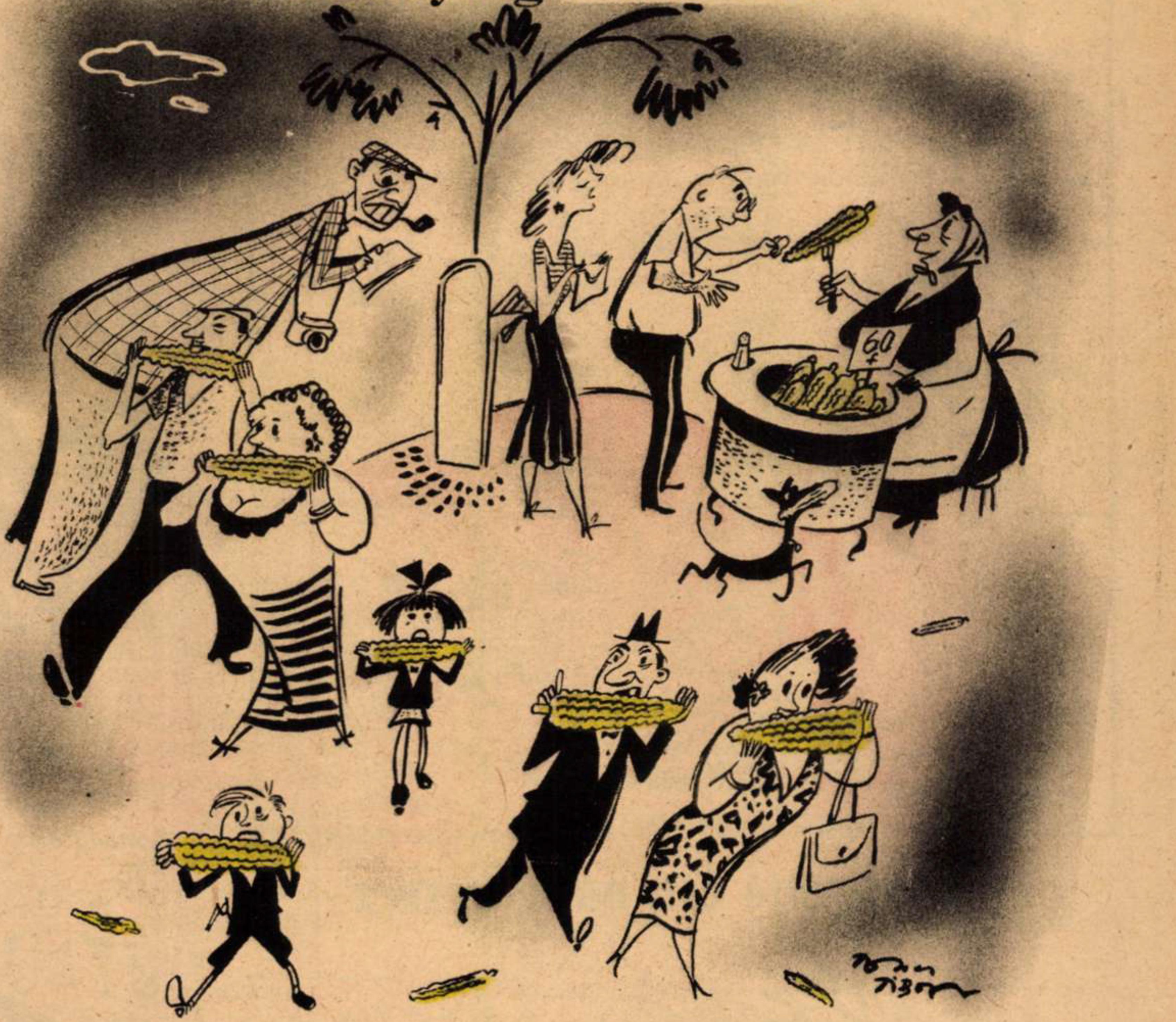

Amerikai ujságíró: Szóval mégsem szüntek meg a kukoricanapok Budapesten.

Megszünt a társasviszony

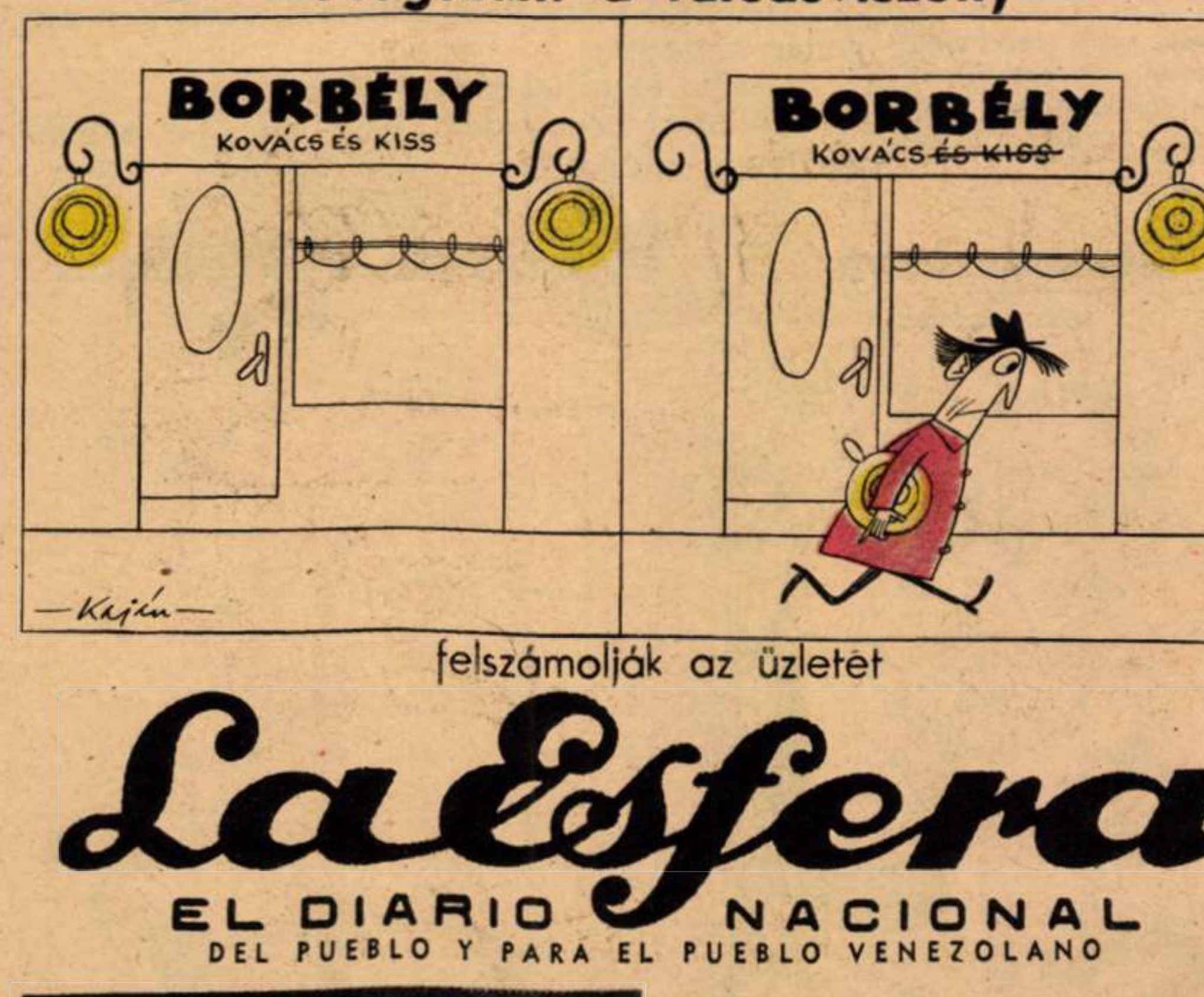

felszámolják az üzletet

La Esfera

EL DIARIO NACIONAL
DEL PUEBLO Y PARA EL PUEBLO VENEZOLANO

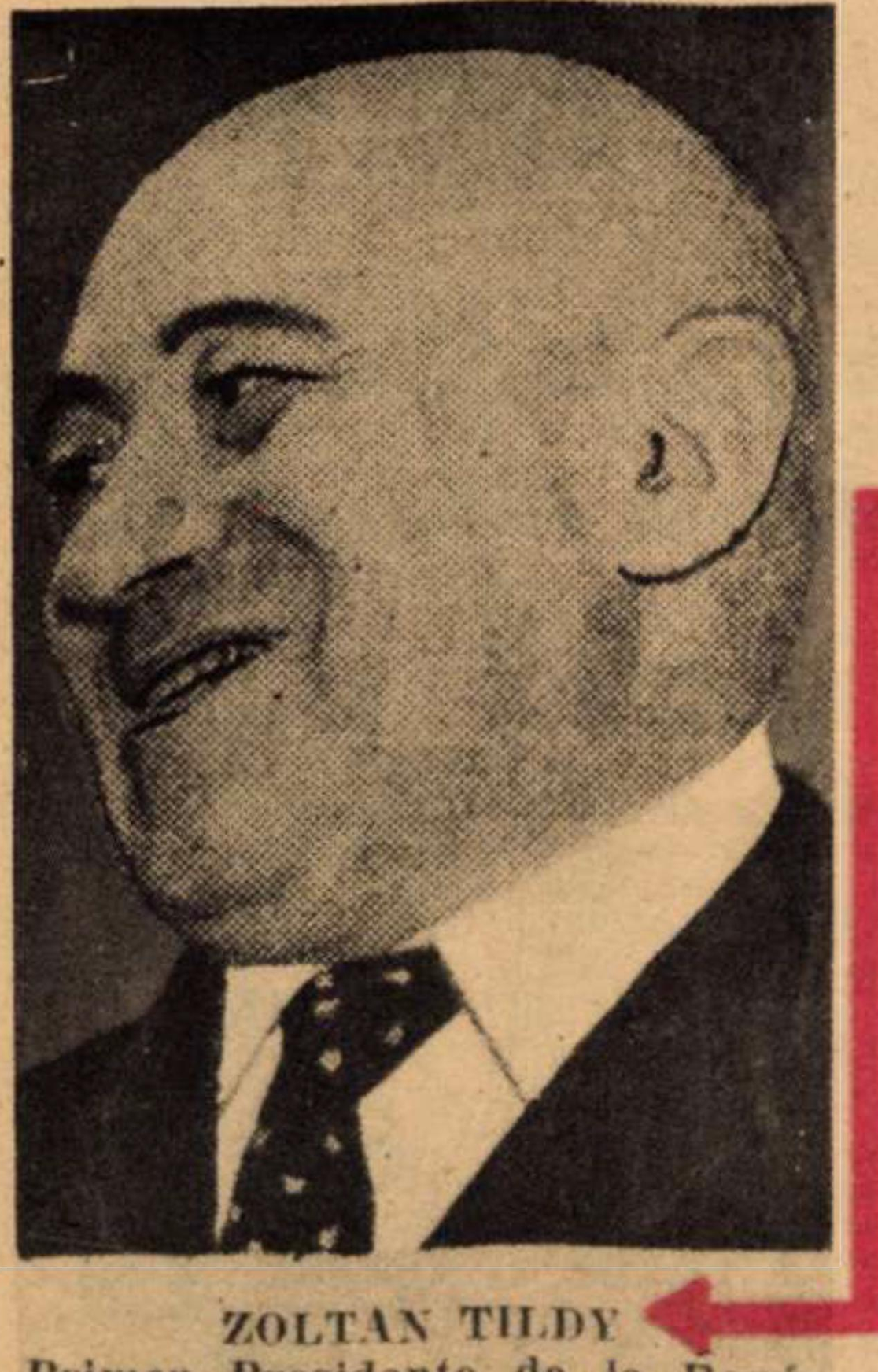

ZOLTAN TILDY
Primer Presidente de la República de Hungría, quien renunció dejando a los comunistas el dominio de su país.

A spanyol szöveg fordítása:

TILDY ZOLTÁN,
a magyar köztársaság első elnöke, aki kommunista nyomásra lemondott az ország vezetéséről.

Ez a kép a La Esfera című caracasi lapban jelent meg. Egy ottani olvasónk küldte el nekünk. «Én Tildyt — írja olvasónk — sokkal soványabb embernek ismertem. Ha most ilyen kitűnő kondicióban van, nem igaz az, hogy otthon nincs mit enni. (Az itteni lapok írják ezt.)»

*

Üdvözöljük venezuelai laptársunkat, amely képben és szövegben ilyen imponálóan ragaszkodik az igazsághoz.

Ujabb közvetítésünk az olimpiászról
avagy a szakértelem se kutya

«...rettenetesen izgalmas a küzdelem hölgyeim és uraim, Padló Géza, a magyar birkózó már jó régóta harcol azért, hogy a magyar zászlót, a magyar szineket, itten ma győzelemre sikerüljön neki vezérelni. Igen, az ellenfele a török Áhmenj próbálkozik valamivel, ahogy innen látom leteperni, legyürni, leszorítani akarja a magyar fiút, erőteljesen csinálja a dolgokat, de Padló Géza sem hagyja magát, az ő célja — ahogy innen látom — az, hogy a törököt végülis legyőzze, leszorítsa, megadásra kényszerítse. Most a török a lábával vacakol, meg Padló fejét macerálja furcsán, mire Padló behajlítja a térdét. A bíró most mond valamit, pedig én nem láttam semmi szabálytalanságot, érdekes, most a két birkózó felkel, az egyik meg a hátára fekszik és kezeivel felnyomja a testét, úgyhogy most olyan alakja van — ahogy innen látom — mint egy vasúti töltésnek vagy hídnak. Igen, így áll most a magyar fiú vasúti töltésben, de a török orvul ráront, Padló nyakával akar valamit, ahogy innen látom kétségkívül szándékai vannak, most erőlködnek mind a ketten, nagyon szépen erőlködnek hölgyeim és uraim, erős ember mind a két fiú, birkózók, de most mintha a török versenyzőnek jobban mennének a dolgok, pompásan falhoz állítja a pompás magyar fiút, nagyon erős ez a török, sajnos nagyon erős és érti a dolgát, ahogy innen látom, hiába küzd a mi Padló Gézánk kétségbeesetten, a töröknek sikerül a saját hátára feküdni és két vállával emberfeletti erővel a földhöz nyomta magát... Padló Padlókám, ne hagyd magad, Áhmenj már a földön fekszik, te meg csak bámulsz a levegőbe, te hülye, de nem, a bíró int, igen, ahogy innen látom a versenyzők felkelnek, érdekes, a zsürielnök mond valamit, ahogy innen hallom, Padló Géza tussal megnyerte a mérkőzést...!! Hurrá! Hurrá! Pompás volt ez az újabb magyar győzelem, bár én tusst nem láttam sehol, az öltözőkben van egy pár jó hideg tuss, de itt, mondom nem vettem észre, mindegy, az a fontos, hogy Padló Géza végig fölényben, megérdemelten győzött a francia Matuan ellen...»

A napkurának is vannak árnyoldalai

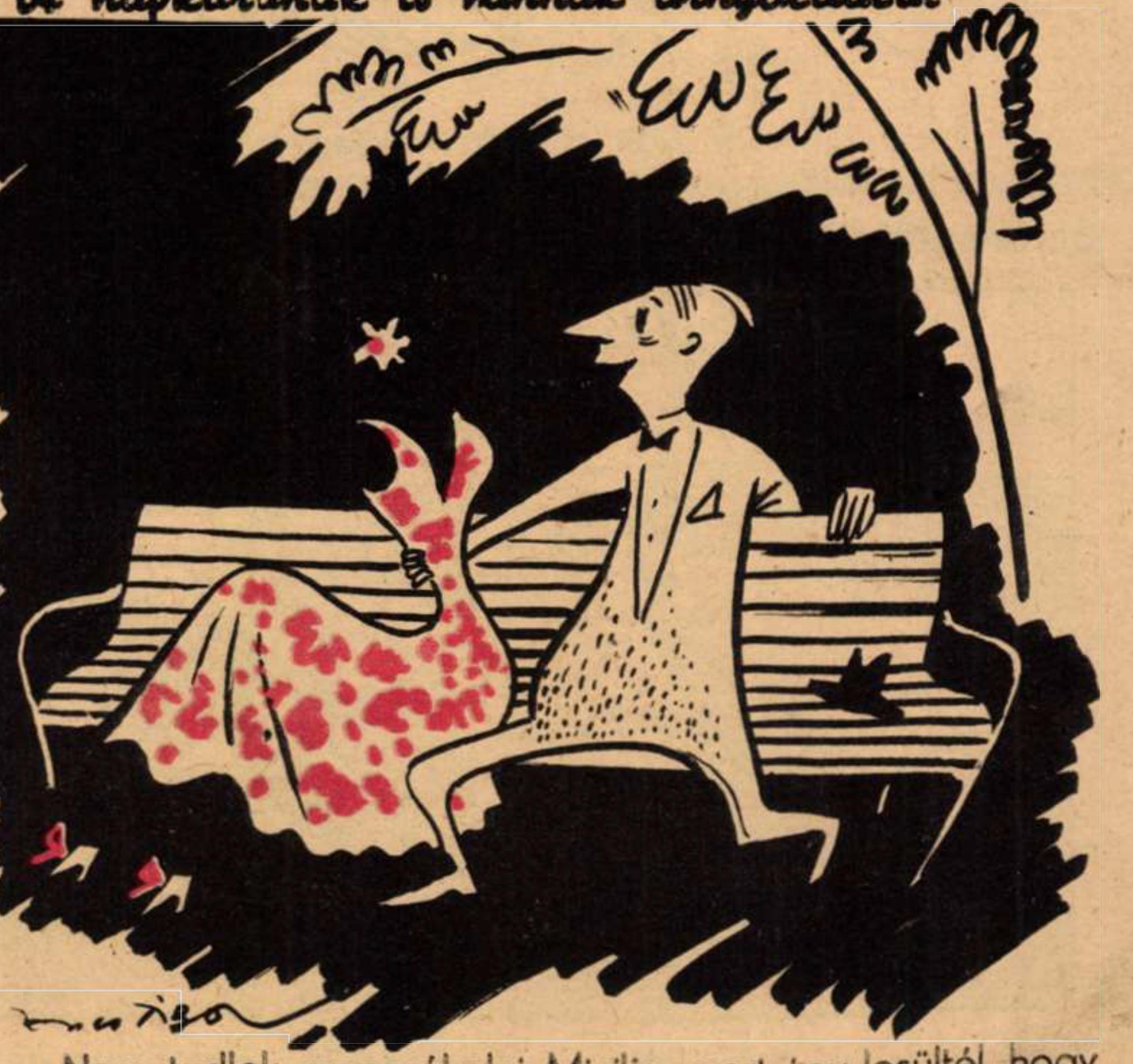

— Nem tudlak megcsókolni Micike, mert úgy lesültél, hogy nem találom a szádat a sötétben.

A szerencsés olimpikon

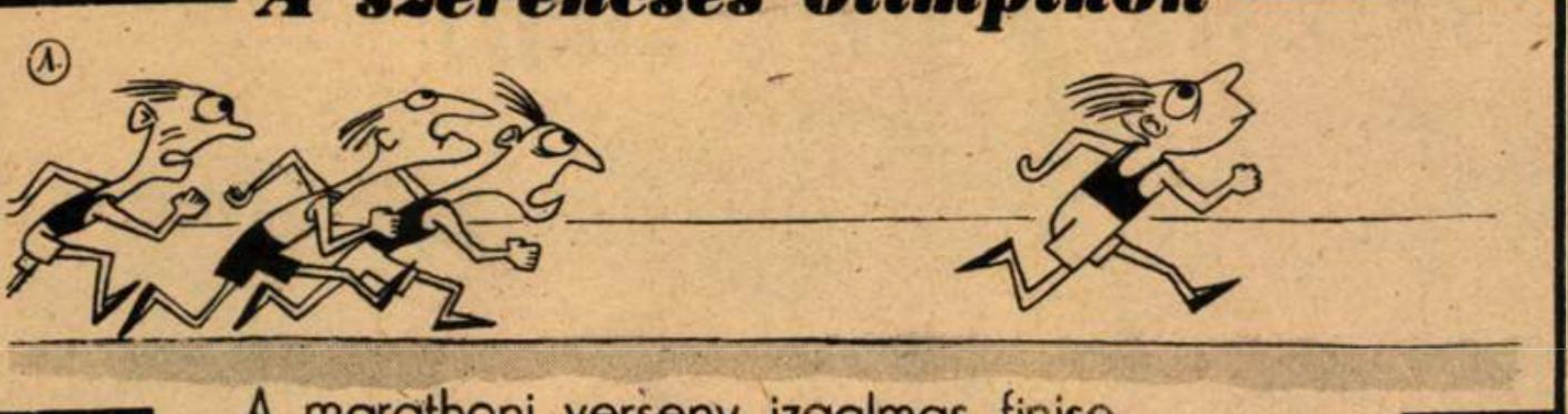

A marathoni verseny izgalmas finise.

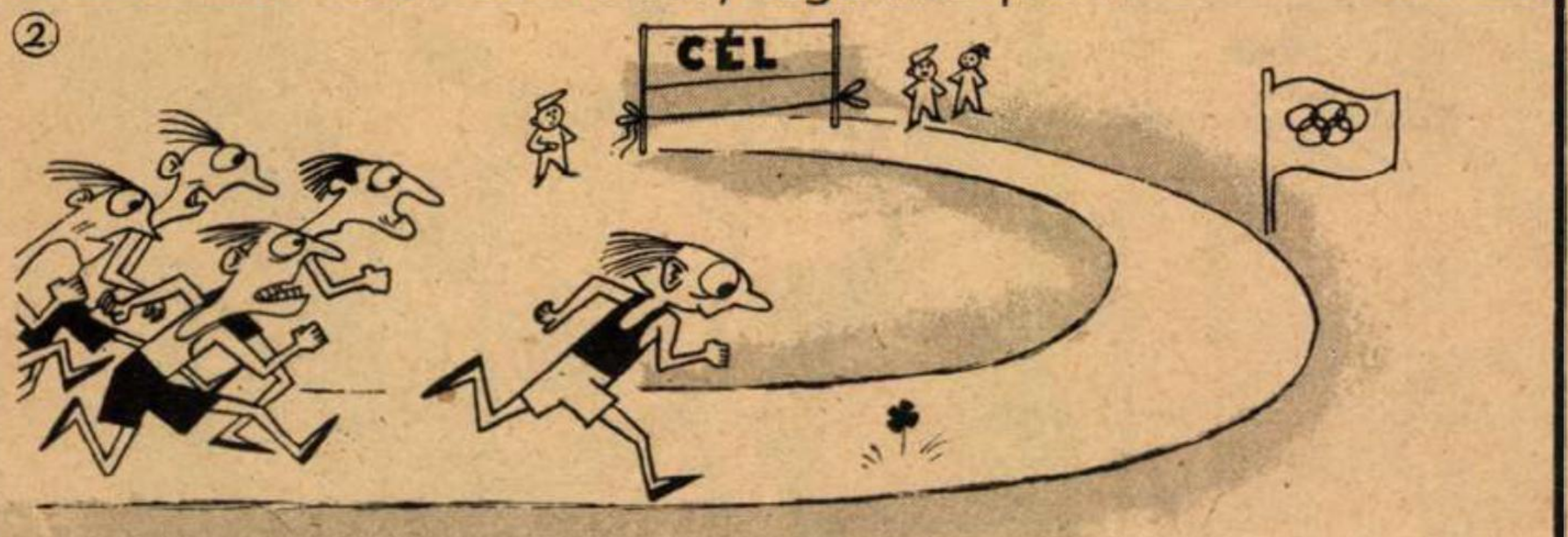

— Hurrá! Egy négylevelű lóhere!

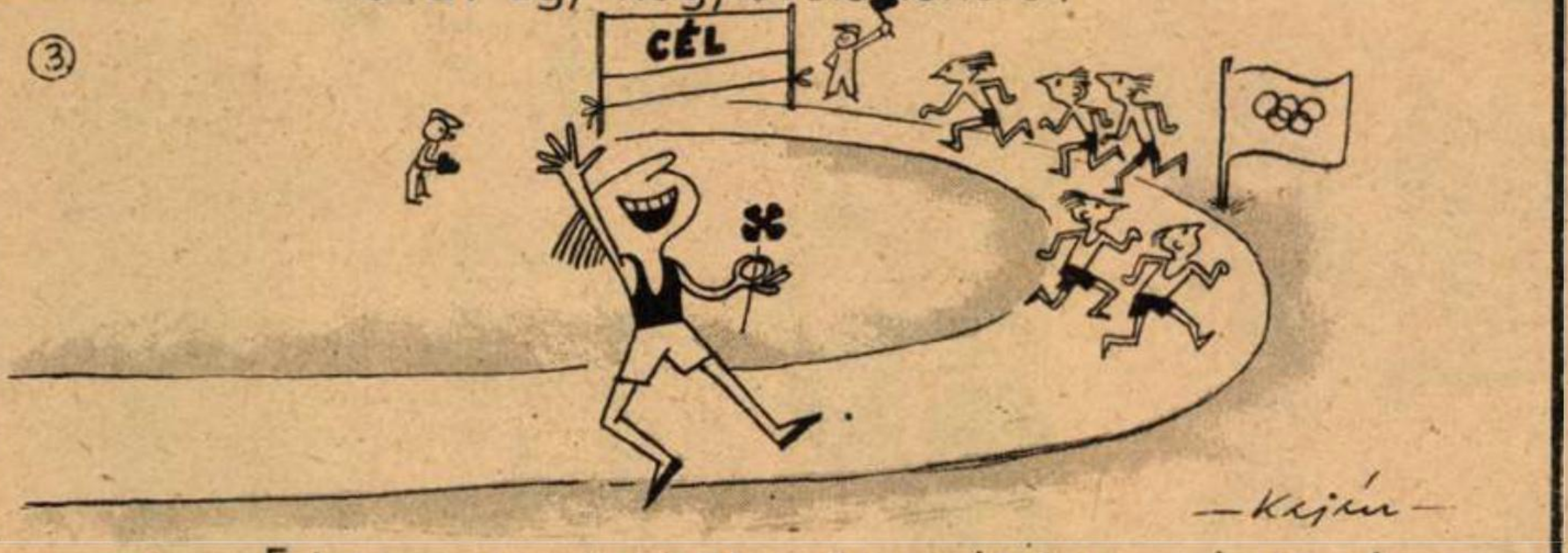

— Ezt a versenyt most már csak én nyerhetem!

Illusztráció egy híres vershez

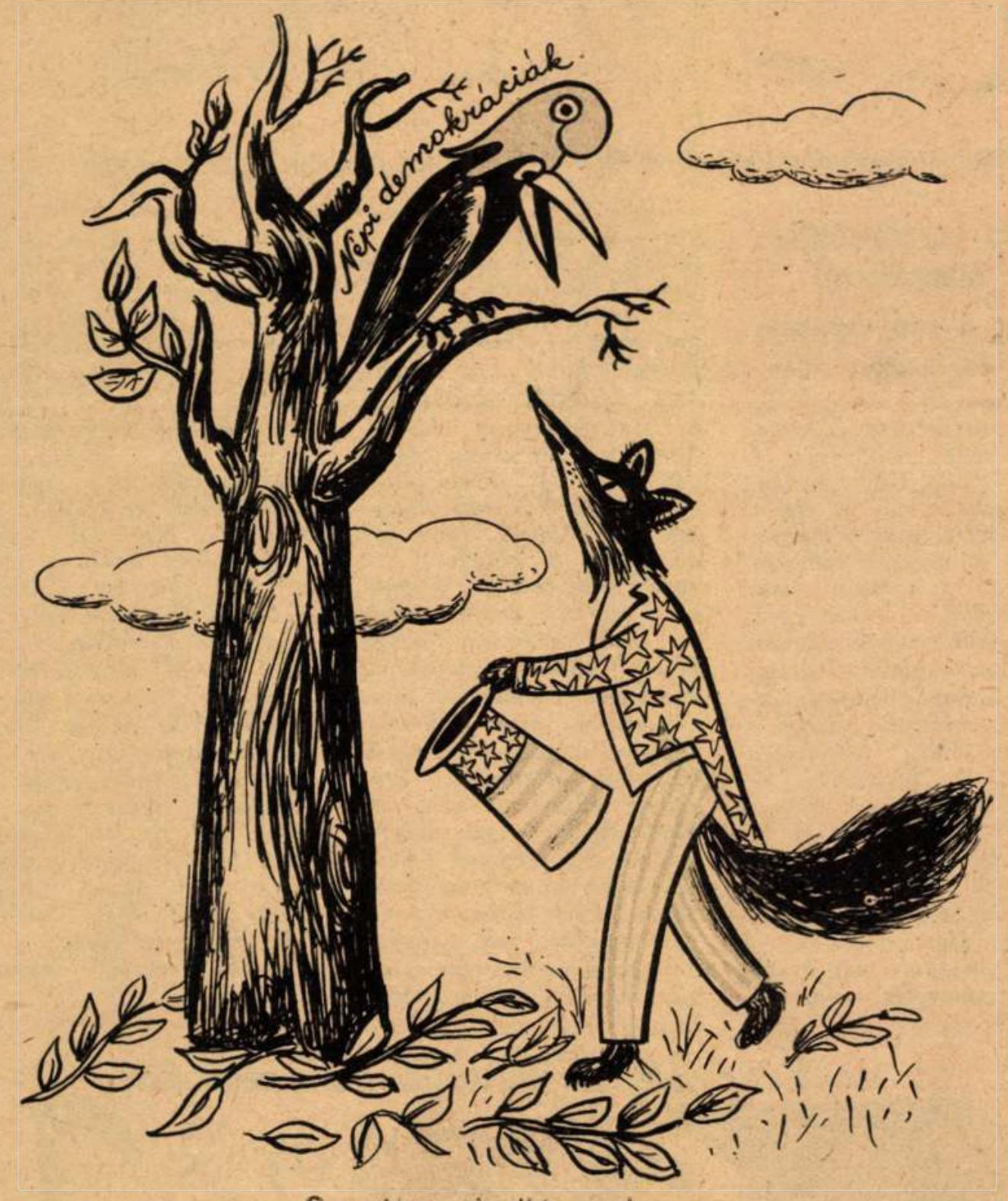

S szólt a holló: sohasem.

A szerelem nem ismer akadályt

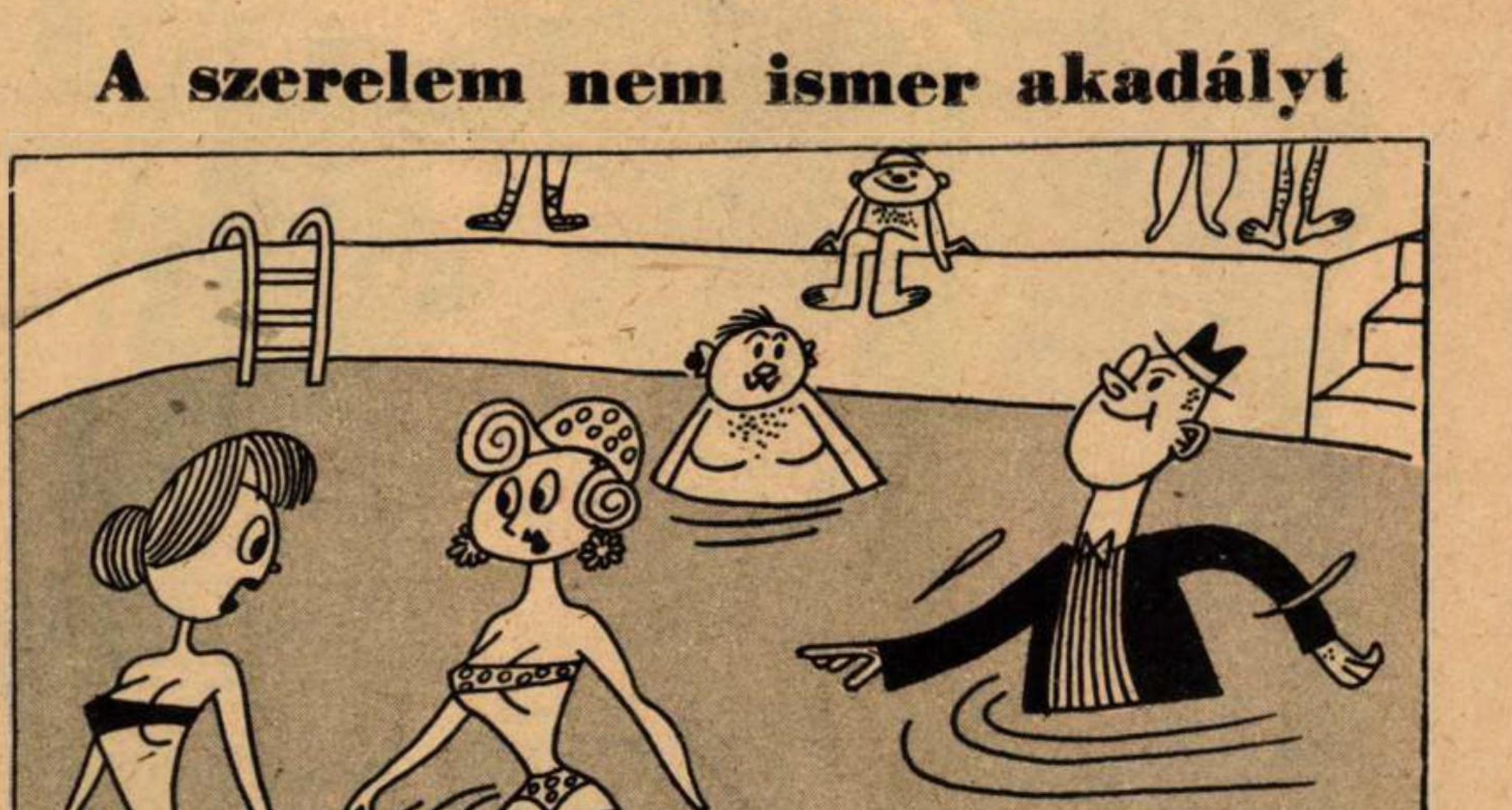

— Kérlek, ez a szemtelelen fráter már a Rákóczi-tértől követ bennünket!

Mai gyerekek

— Maga meg szokta verni a gyerekét?

— Soha. Kivéve önvédelemből.

Én, te, ő

— Mit vettél az unokaöcsédnek nászajándékul?

— Öt üveg tokaji aszut, de el ne áruld neki!

— Aha, meglepetés!

— Nem, de időközben megittam.

Reménytelen eset

Gyurikára rákiabál a mamája:

— Csak azt szeretném, ha az apád egyszer itthon lenne és látná, milyen komisz vagy, amikor nincs itthon.

Legény a gáton

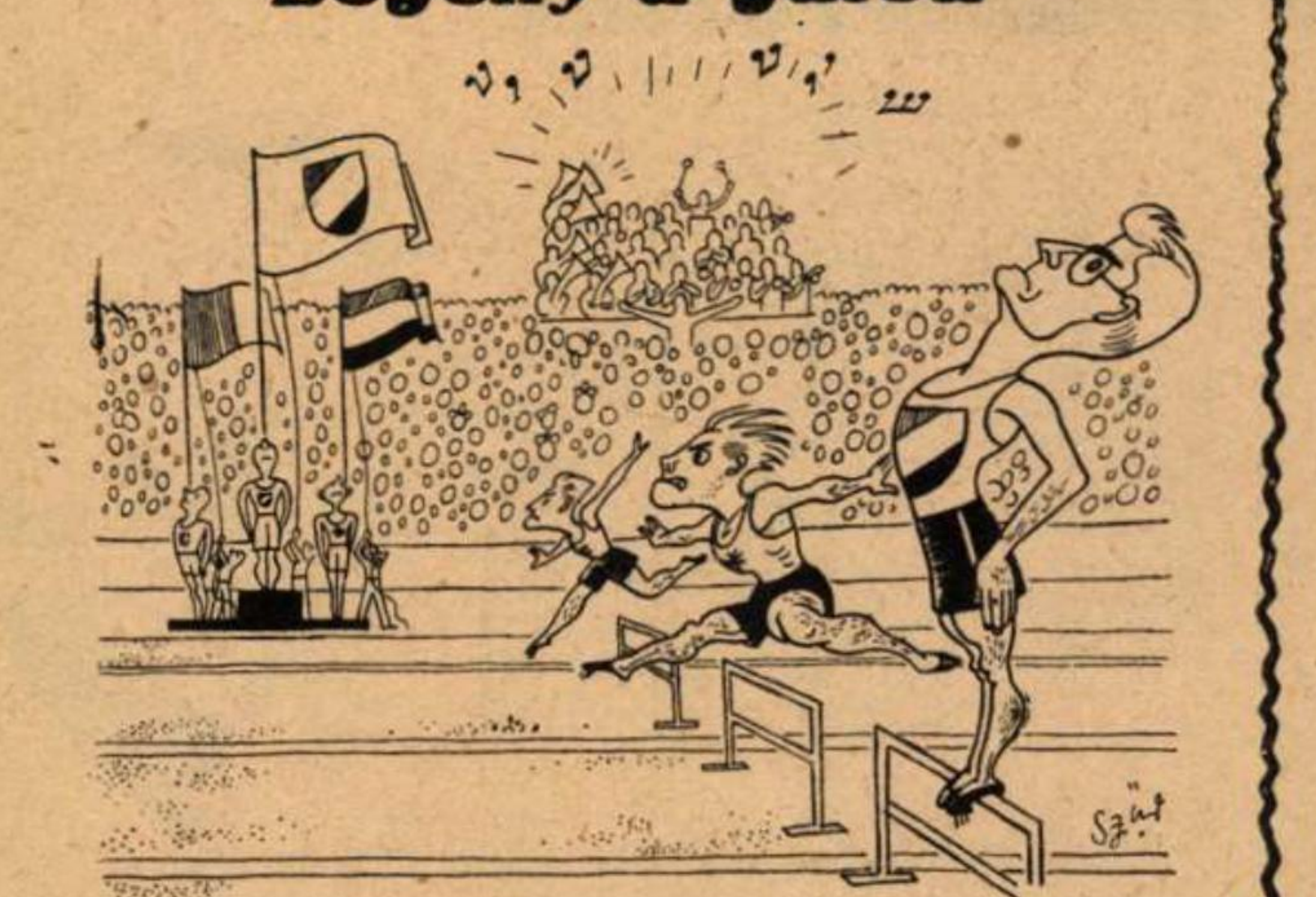

A londoni olimpiászon, a 400 méteres gátfutás döntőjében nem történt meg az az érdekes eset, hogy Kotkot, a kitűnő dán gátfutó pár lépéssel a cél előtt kénytelen volt a gáton vigyázzállásba merevedni, mert éppen egy honfitársának győzelmét hirdették ki és a zenekar a dán himnuszt játszotta.

Nehéz olimpikonnak lenni Londonban...

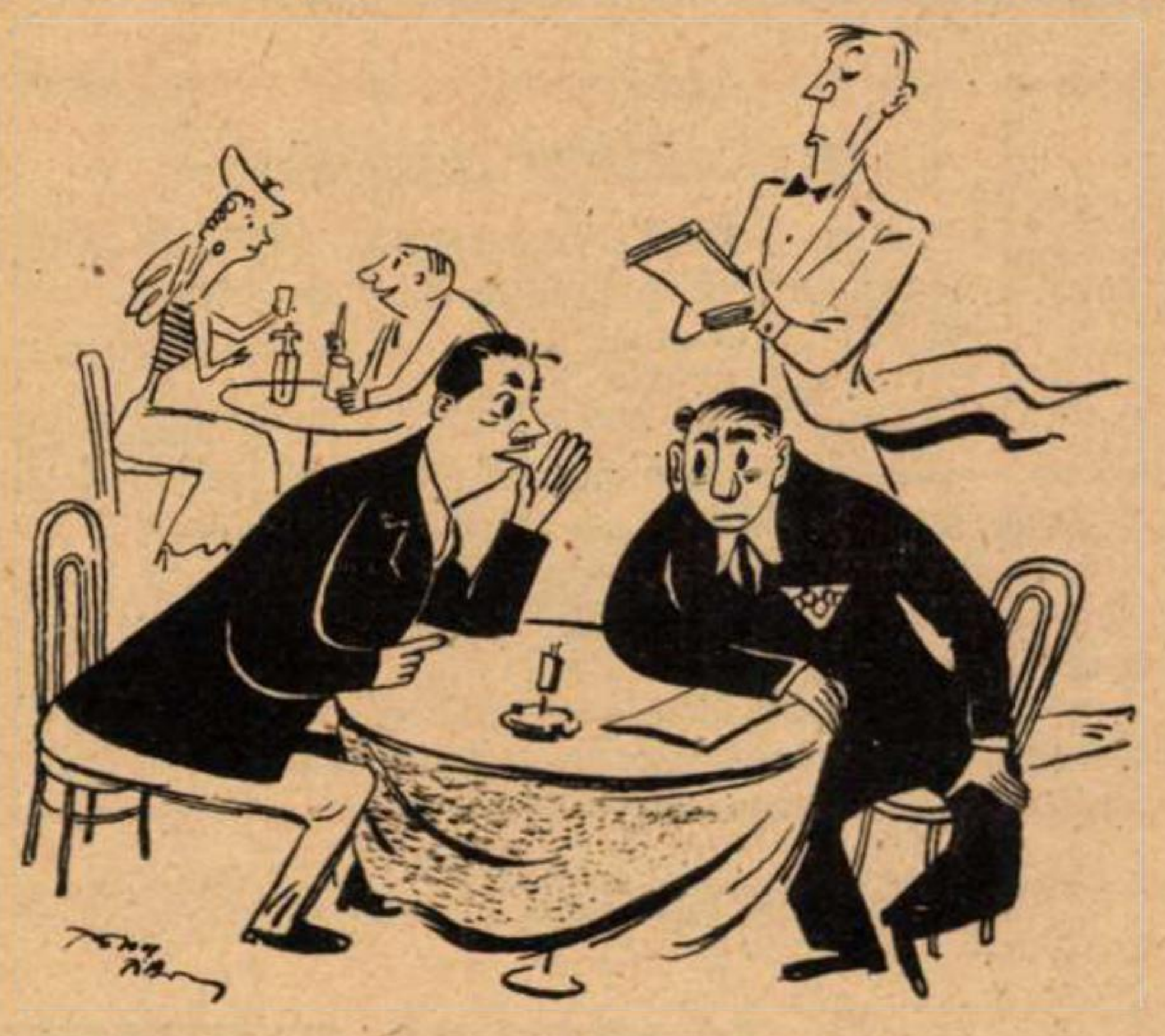

— Most nincs itt a trénerem, rendelnék egy pohár whiskyt.

— Na és miért nem rendelsz?

— Mert nem tudom, hogy mondják angolul azt, hogy whisky.

Gombaszezon

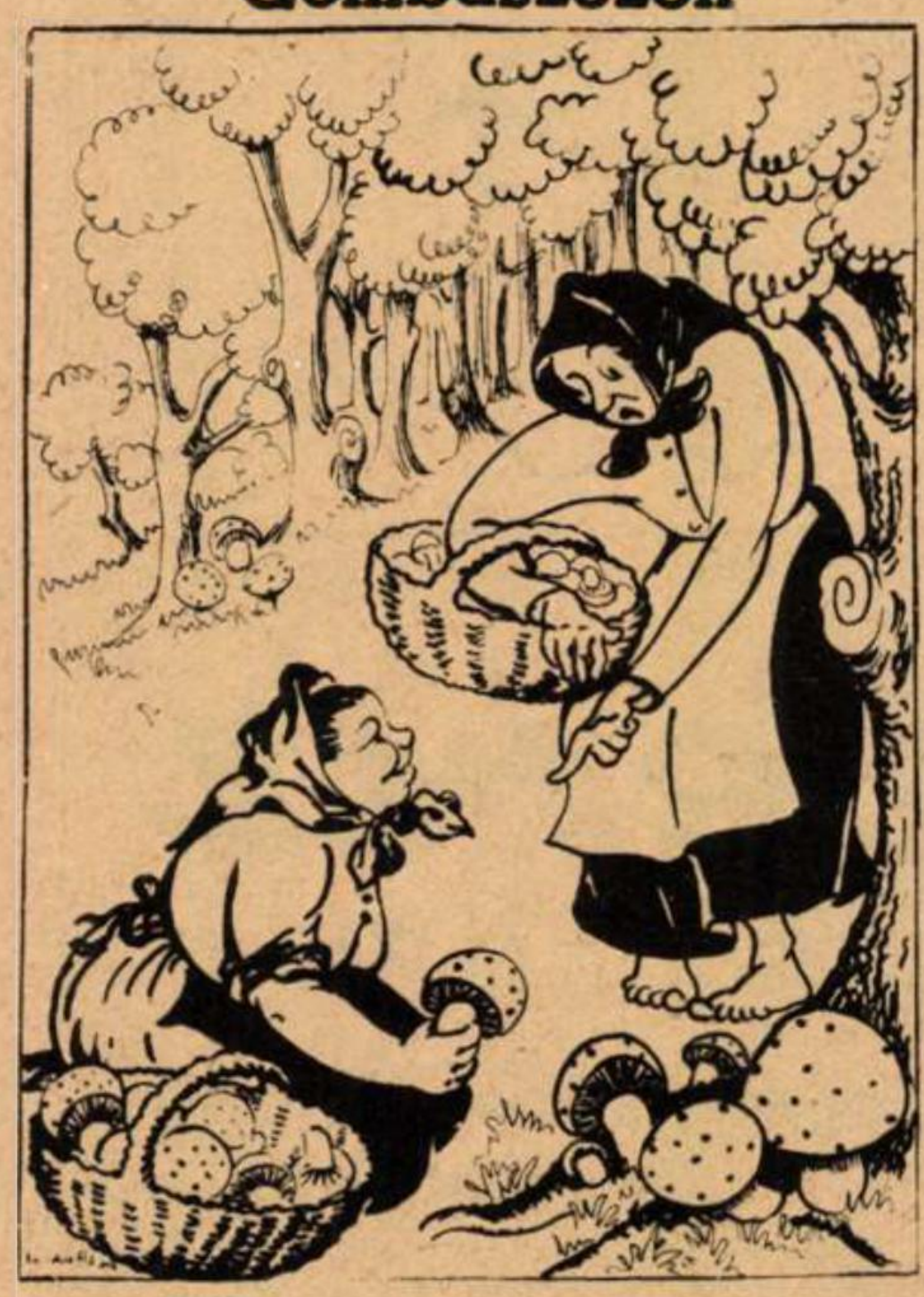

— Vigyázzon, mérges!

— Mit vigyázzak? Nem akarom én megenni, eladásra veszem.

Izgalom a szeanszon

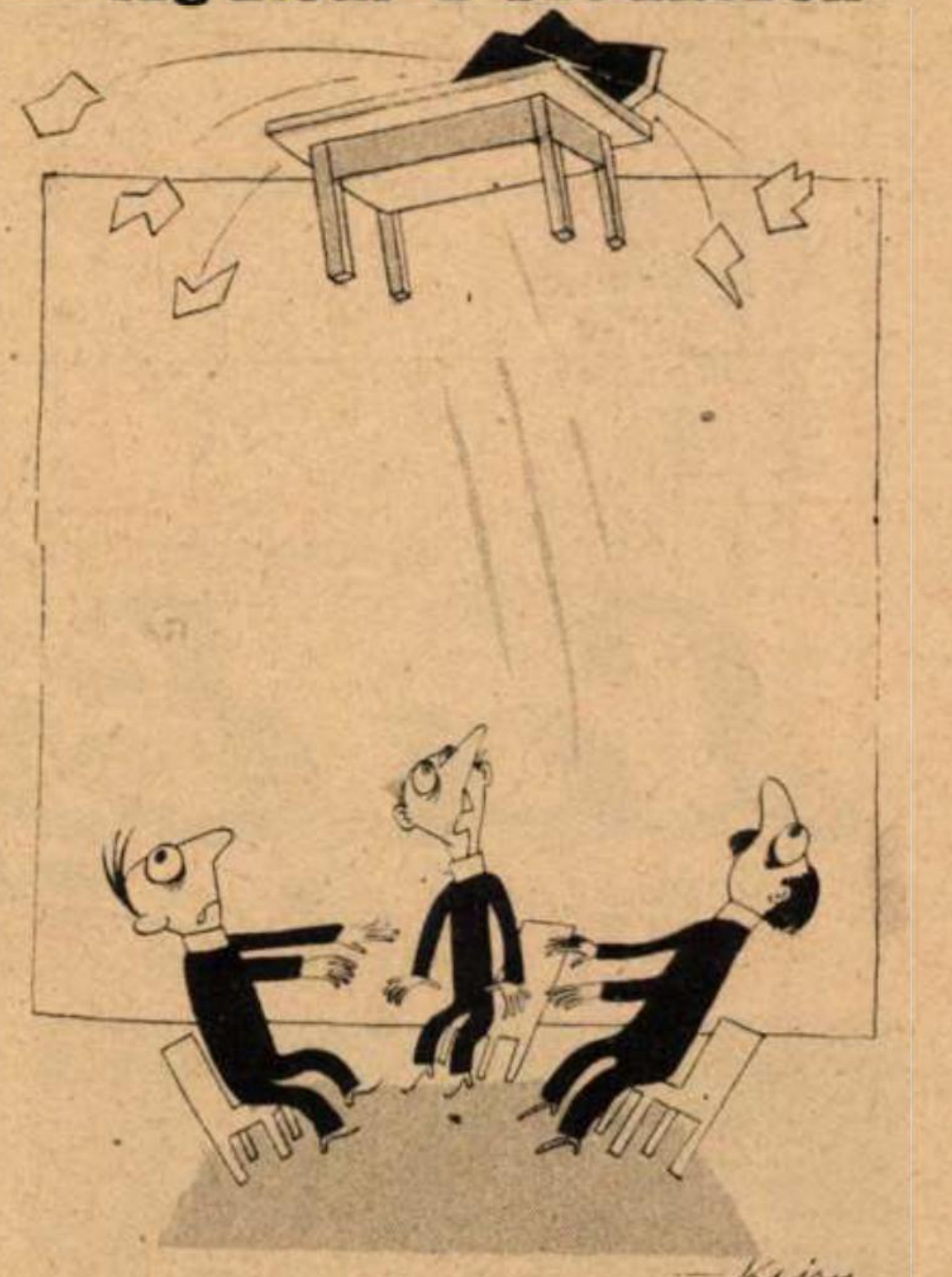

— A fene egye meg, pedig mondtam ennek a XIV. Lajosnak, hogy ez nem nehéz tölgyfaasztal, hanem aluminiumbútor.

Sulyok lett volna a Führer

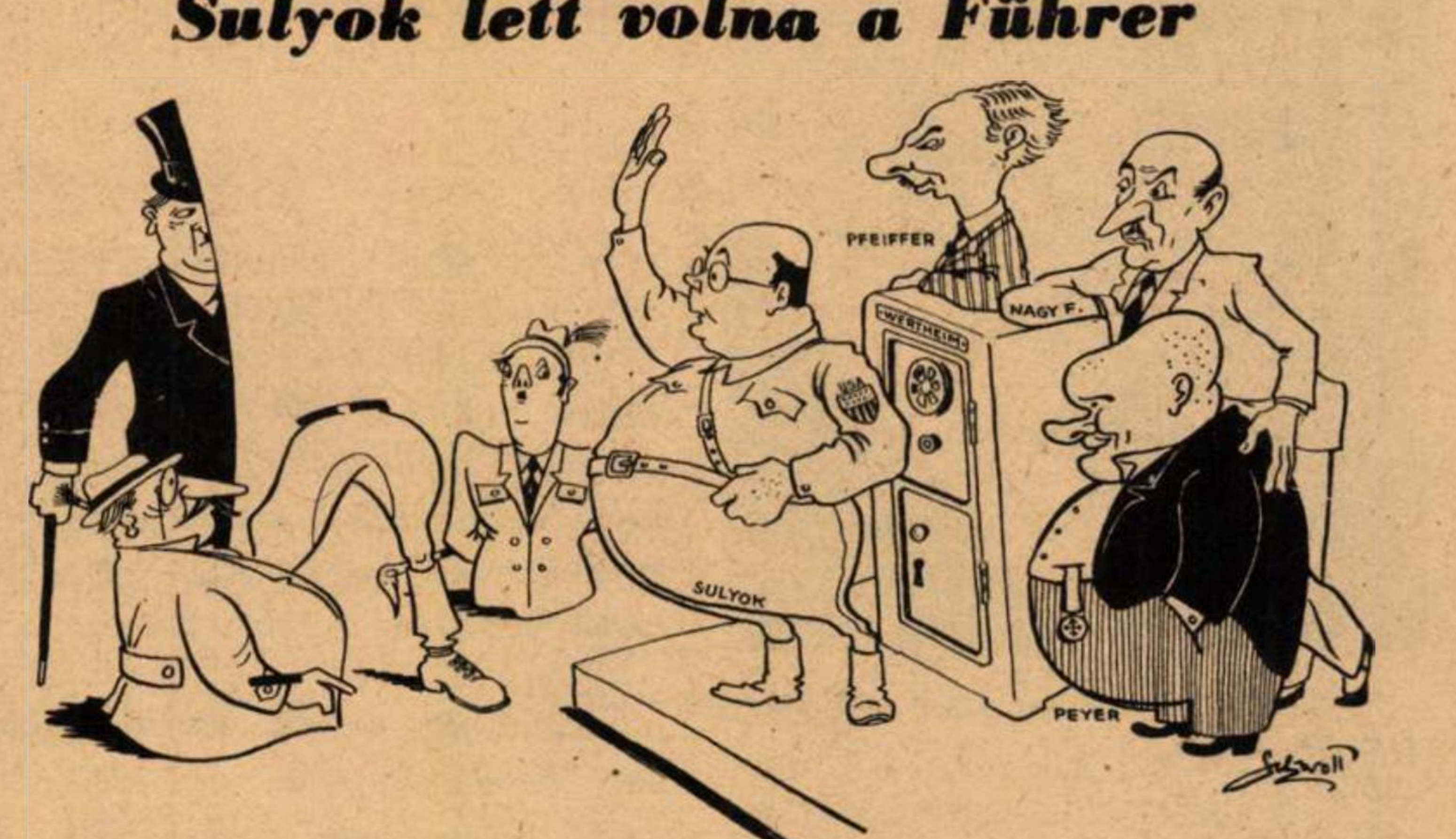

Sulyok: Félfasiszták kíméljenek!

Gombát szedtünk

Az idén Hörömpöly-Gabóczán töltöttem a szabadságomat Jóskáéknál, egy édes kis villában, kint az erdő mellett, másfél kilométernyire a legközelebbi helyőrségtől és így, ha eső esett, akkor el voltunk vágva a külvilágtól.

Egy alkalommal egész délután esett az eső és megdöbbenve tapasztaltuk, hogy vacsorára nem tudunk mit adni kis családunknak. Már azon voltunk, hogy levágunk egy tehenet, amikor Klári (Jóska felesége) hirtelen felkiáltott:

— Gyerekek! Gombapaprikást fogunk vacsorázni! Frissen ugorjatok ki az erdőbe és hozzatok egy szakajtó gombát én meg addig bedurrantok a sparhertba!

Feleségem belekarolt egy szakajtóba és elindultunk. Átkígyóztunk a titkos erdei ösvényeken, szerencsésen kikerültük a liánok halálos ölelését és átvágtuk magunkat a tehéntrágyán is.

— Hopp! — kiáltott fel Jóskánk és letört egy pirosfedelű gombát. — Galambgomba a javából! Ez a finom. Jegyezzétek meg, hogy a pirostetejű gomba mindig jó, csak a kehelyalakú, zöldszínű a mérges...!

Nemsokára én is találtam egy pirosgombát. Jóska azonban csak ránézett és így szólt:

— Na, gyorsan eldobni! Mérgesgomba! Töréskor lila csapadékot ad...! Látod — mutatott egy zöldszínű, kehelyalakú gombára — ez a jó! Ezt nyugodtan megfőzheti maid a Klári...

Összenéztem a feleségemmel, homlokunkat végigsimította a félelem jeges fuvallata.

— Kitől tanultad te ezeket a szabályokat? — kérdeztem Jóskától, mire ő fölényesen nevetett.

— Senkitől — felelte. — véremben van az ilyesmi. Megérzem, hogy melyik gomba mérges. Ez például kifogástalan...!

Nem bizalmatlanságból inkább csak életösztönből letörtem egy darabot a kifogástalanból, mire csupa lila lett a kezem és üvölteni kezdtem Jóskával.

— Ne üvölts! — nyugtatott meg. — Ez olyan gomba, amelyik lila csapadékot ad, de mégis jó! Bízzátok rám...!

Rábíztuk, de hazatértünk alkalmával feleségem meg én látható iszonnyal néztünk a teli szakajtóba, ahonnan gombák, mint apró halálfejek vigyorogtak felénk, sőt az egyik tisztán hallhatóan odasúgta nekem: „Szerencsétlen! Jóska nem ért hozzánk! Kínokkínjával fogsz elpusztulni ‚hihi!“

Amíg Klári a gombát főzte, elvonult előttem fiatalságom, könnyelmű férfikorom és a feleségem, aki halálsápadtan odasúgta nekem:

— Te én nem eszem meg...!

— Muszáj! — sziszegtem vissza. — Nem sérthetjük meg Jóskát...!

Klári kis idő mulva örömteljes mosollyal behozta a gombagulyást, tányérunkra tálalta az ízes táplálékot, majd közölte, hogy ő nem eszik belőle, mert az orvosa eltiltotta a paprikás ételektől.

A hajszolt menyét megkínzott tekintetével néztünk össze a feleségemmel, nem nyúltunk az ételhez, mire Jóska szemrehányóan megkérdezte:

— Na, mi az? Mire vártok...?!

És hogy példát adjon nekünk, jókorát harapott a kenyérből. Mi csak hallgattunk és bámultunk a tányérunkra. A feszültséget szinte vágni lehetett.

— Ha féltek — mondta Jóska mélységesen megsértődve —, akkor ne egyétek!

Villámra tűztem az egyik méregfiolát és a számhoz emeltem. Láttam, hogy mindenki kimeredt szemmel, lélegzetvisszafojtva figyel. A hideg veríték ütött ki a homlokomon és kihullott a villa a kezemből.

— Bocsássatok meg — suttogtam rekedten. — Fiatal vagyok, előttem az élet.

Feleségem már alig pihegett. Jóska arcából kiszökött a vér, megvetően végigmért bennünket, egy szót sem szólt, csak a tányérjára söpörte az összes gombát és a halálos csendben jóízűen mind megette.

•

Éjfélkor Jóska rosszul lett, görcsösen megmerevedett, úgyhogy én azonnal kibicikliztem az éjszakába és elhoztam a legközelebbi orvost, aki Jóskát megvizsgálta és megállapította, hogy valamilyen embertelen félelem következtében ideiglenes idegbénulást szenvedett.

Kishont Ferenc

A legnagyobb egyetértés van

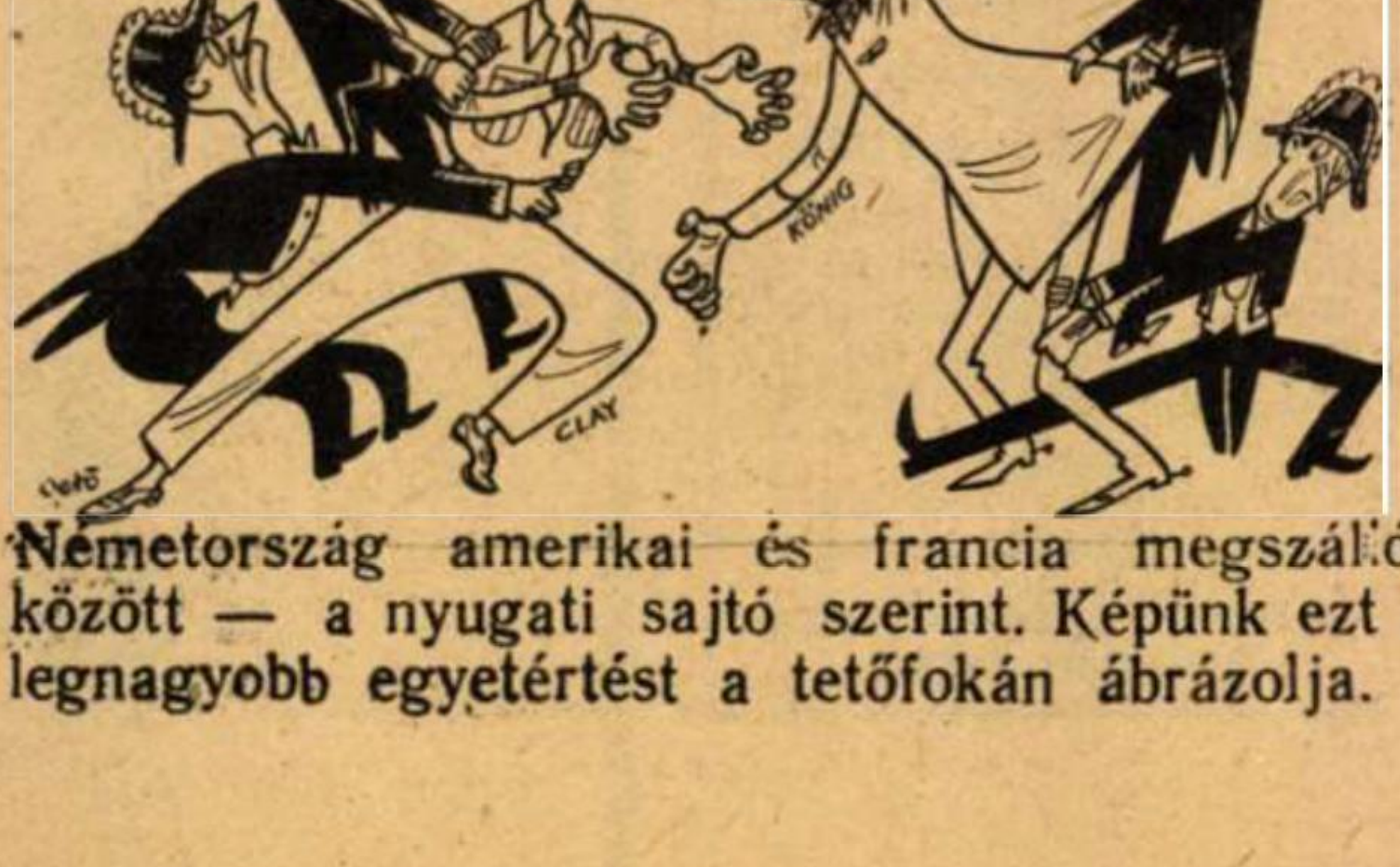

Németország amerikai és francia megszállói között — a nyugati sajtó szerint. Képünk ezt a legnagyobb egyetértést a tetőfokán ábrázolja.

Előbb az ember és csak aztán a gép!

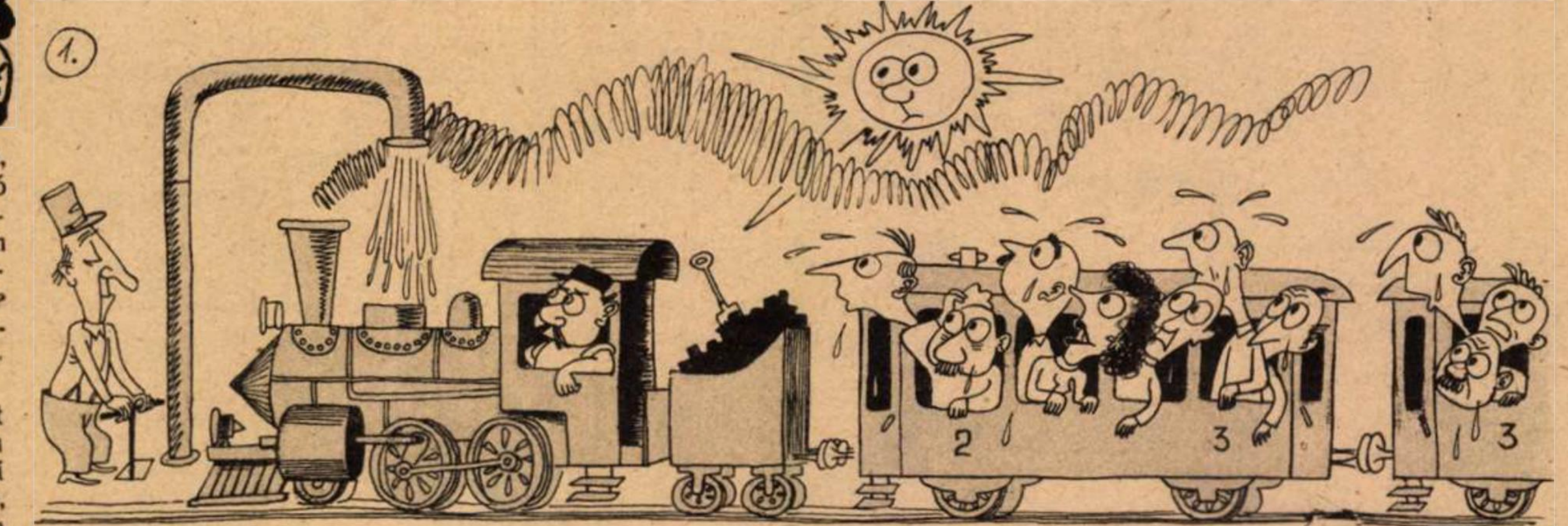

Mozdonyvezető: Gyorsan egy kis vizet a mozdonyba!

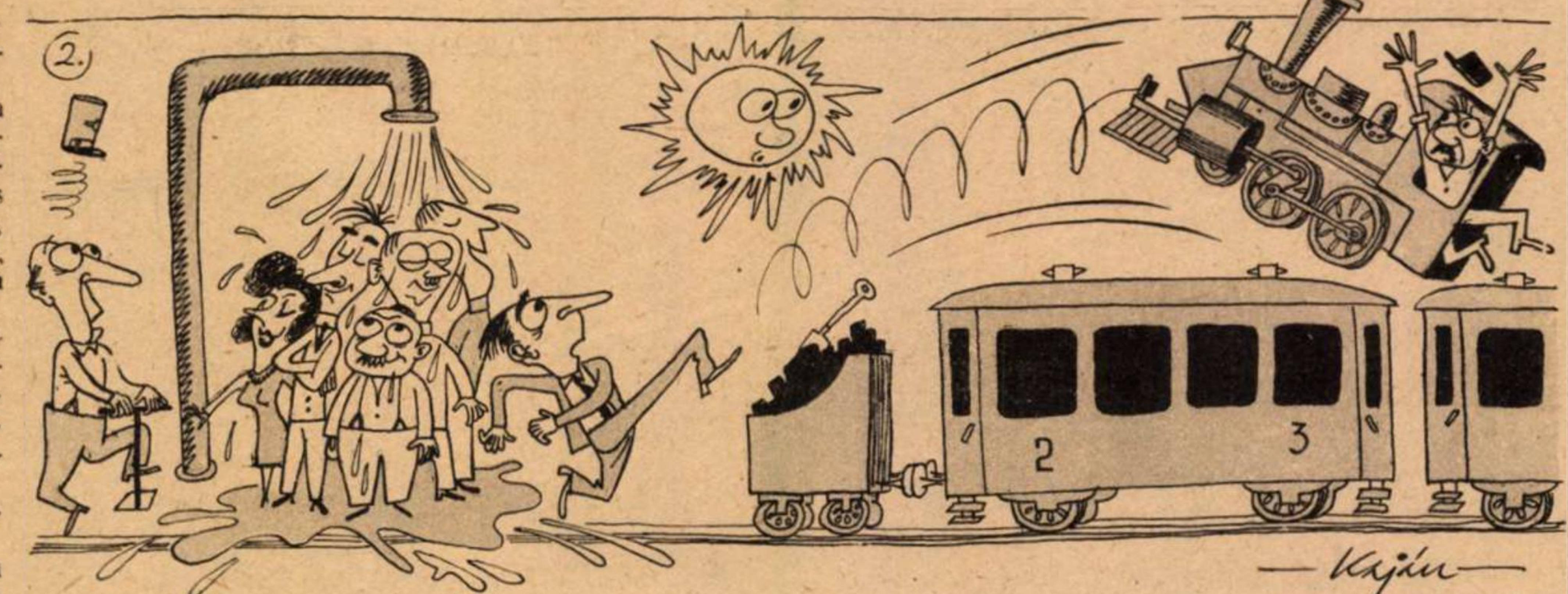

Utasok: A francba ezzel a mozdonnyal!

Biztos, ami biztos...

A kocsmáros súg valamit a pincérnek, mire az odalép Szvicsek Elekhez és így szól:

— Most már olcsóbban számítjuk az italokat, de a főnök úr kéri, hogy tessék előre fizetni.

— Miért? — kérdi felháborodva Szvicsek.

— Mert azt tetszett mondani a tulajnak, hogy felejteni tetszett hozzánk jönni.

Az egri nő

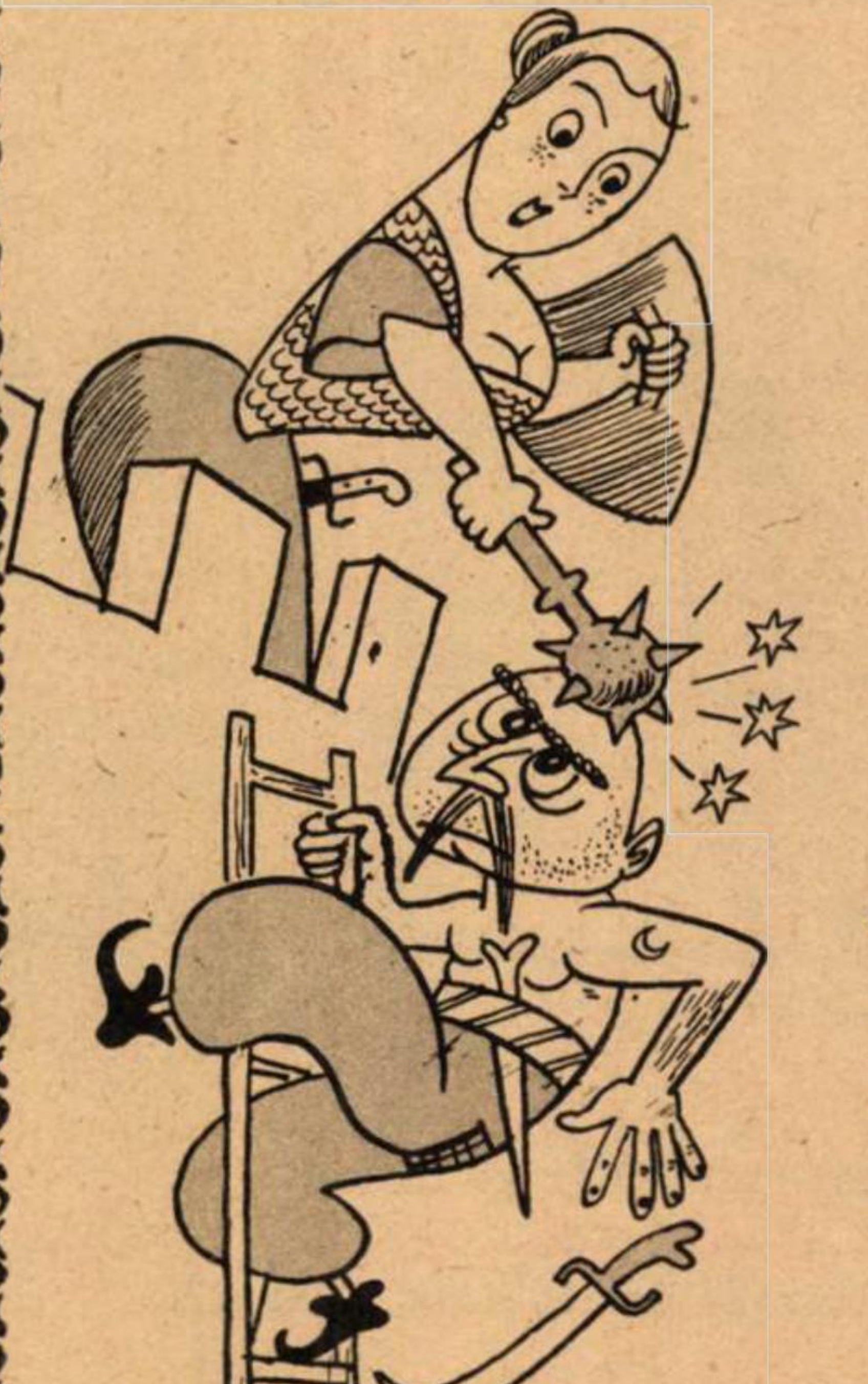

— Ugyan Musztafa, ne ostromoljon!

Ludas Matyi azt üzeni

D. Géza és Sz. Jenő. Az olimpiai alvóversenyről írt humoreszkjük sok helyen mulatságos, de egészben véve sajnos még nem üti meg mértékünket. Szívélyes üdvözlet.

Miskolci olvasók. A nekünk megküldött rajz bizonyára szellemes és mulatságos. Mi azonban csak általános érdekességű rajzoknak és cikkeknek tudunk helyet szorítani. Ezért közlésétől sajnos el kell tekintenünk.

Cirkuszrajongó. Nézze meg a Fővárosi Nagycirkusz ragyogó augusztusi műsorát.

Magyar Nap. Olvastuk cikküket arról, hogy vándorminisztériumok szervezéséről tanakodnak az illetékes körök. De kérem, ez már ki van találva! A földmívelésügyi minisztérium jórésze például most néhány hete az ügyészségre vándorolt.

Ujból megjelentek az utcai tejeskocsik
és olcsóbb lett a bor

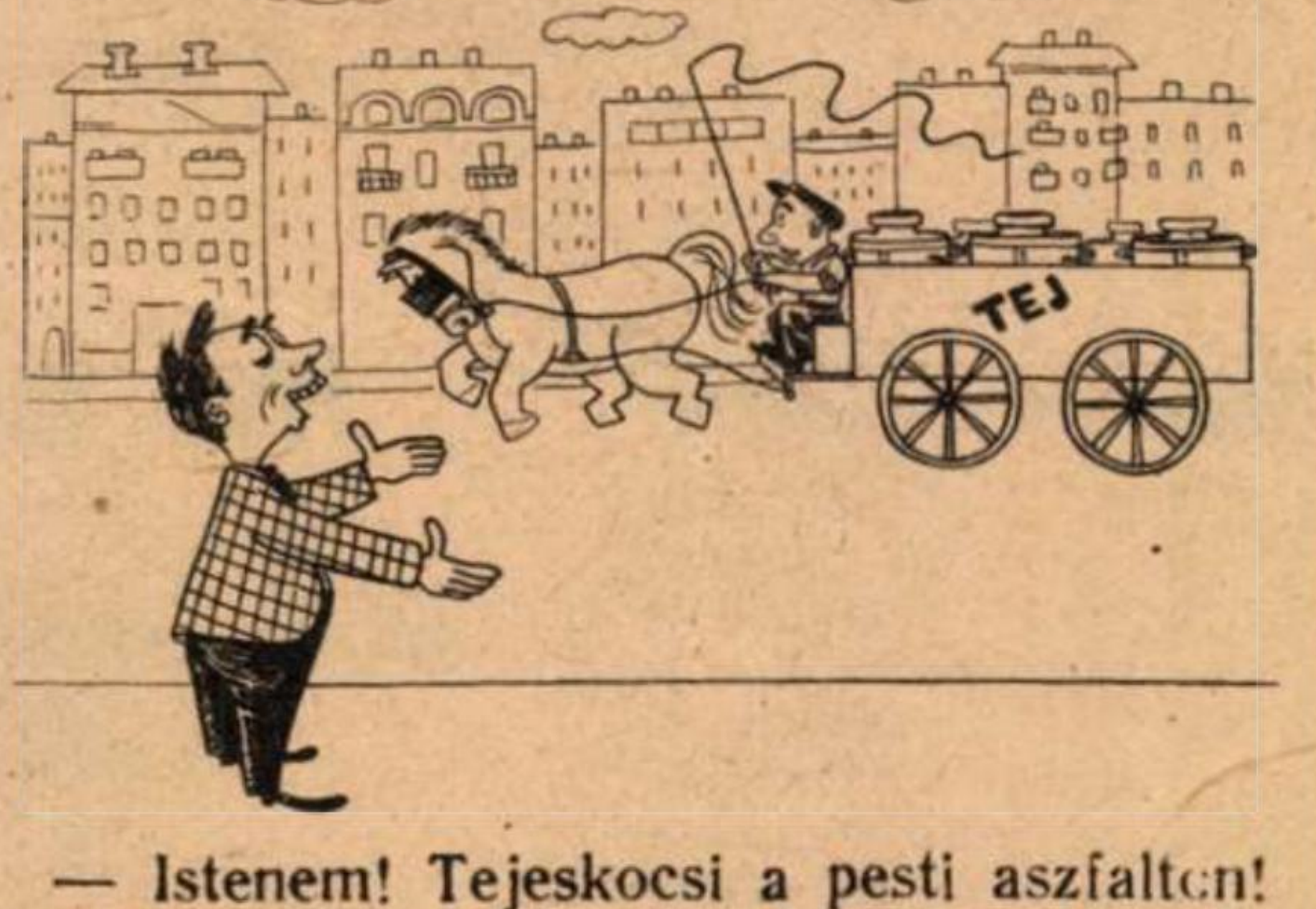

— Istenem! Tejeskocsi a pesti aszfalton!

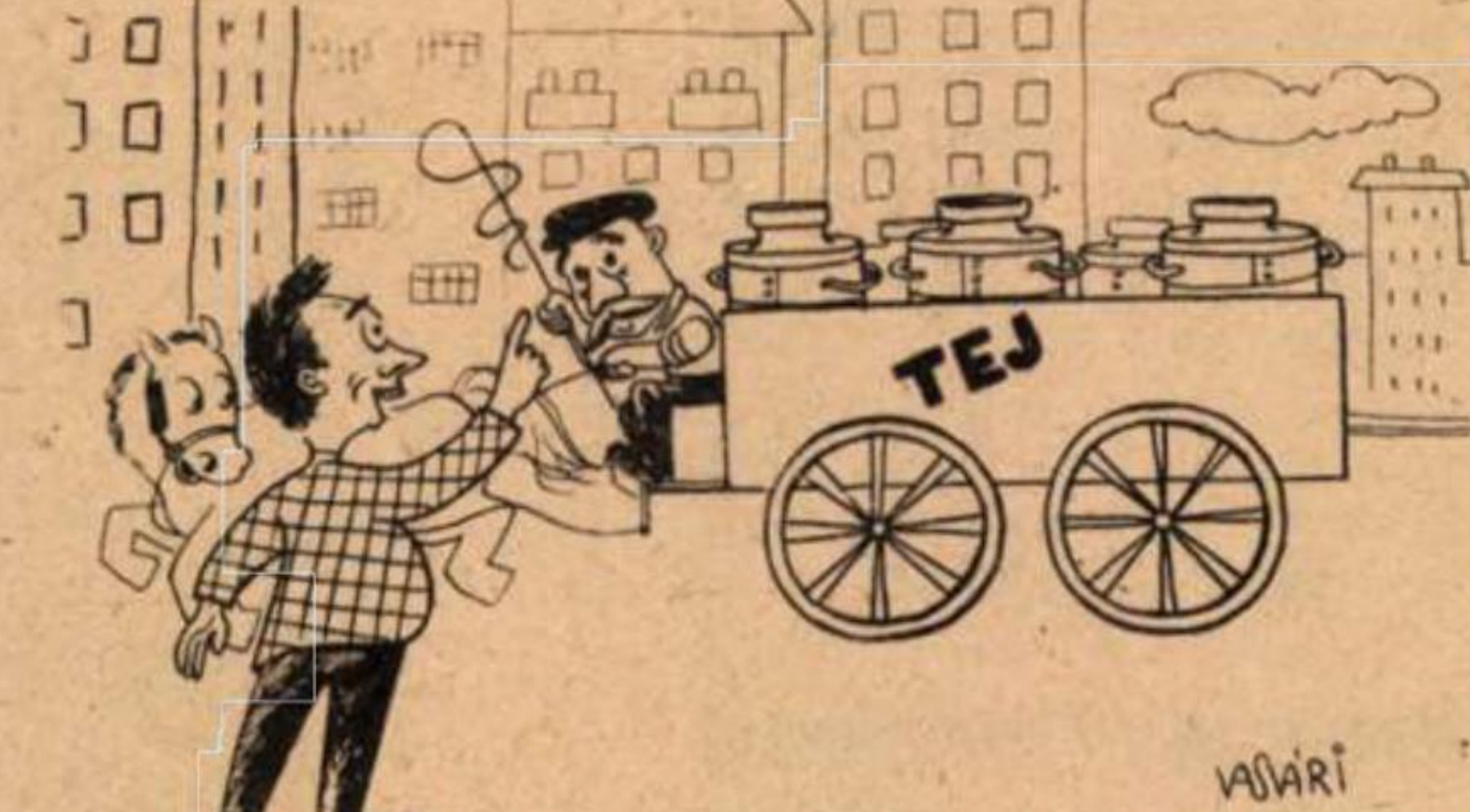

— Tessék mondani, hol a legközelebbi kocsma?

Az eszpresszó hároméves terve

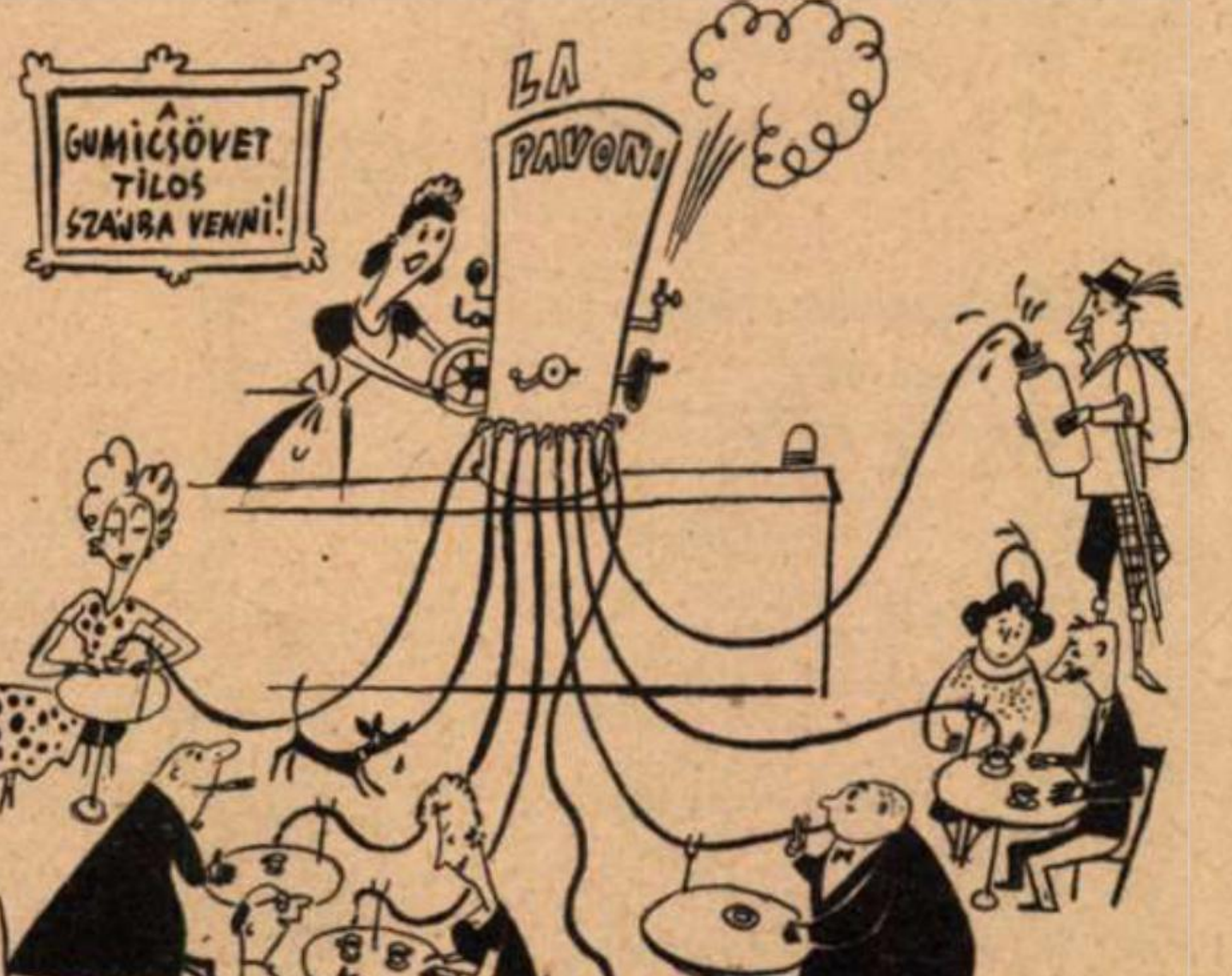
A GUMICSÖVET TILOS SZÁJBA VENNI!
LA PAVONI

Pesti polgár büszkesége

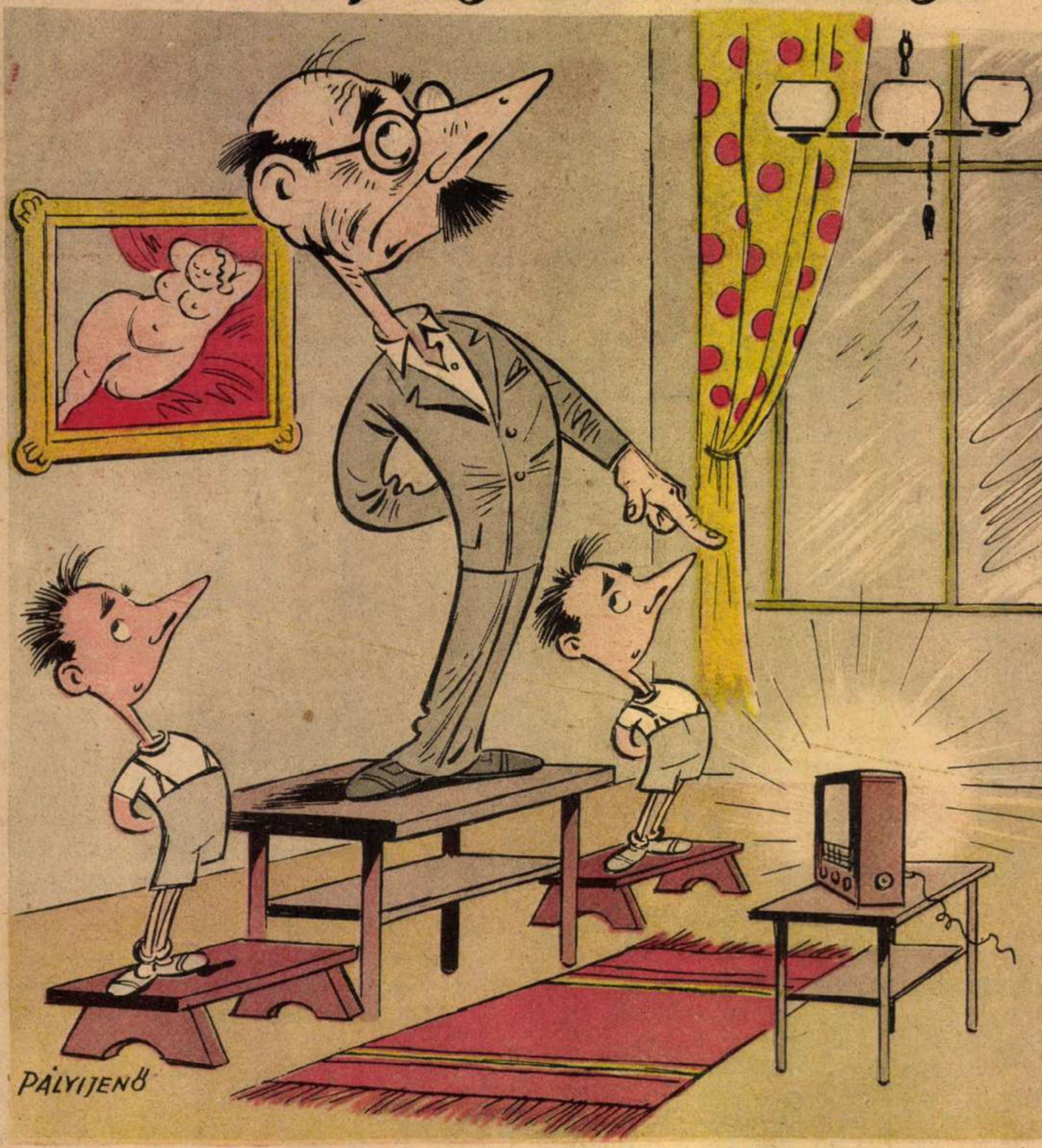

— Ezzel a vacak kis készülékkel már öt olimpiai bajnokságot fogtam!

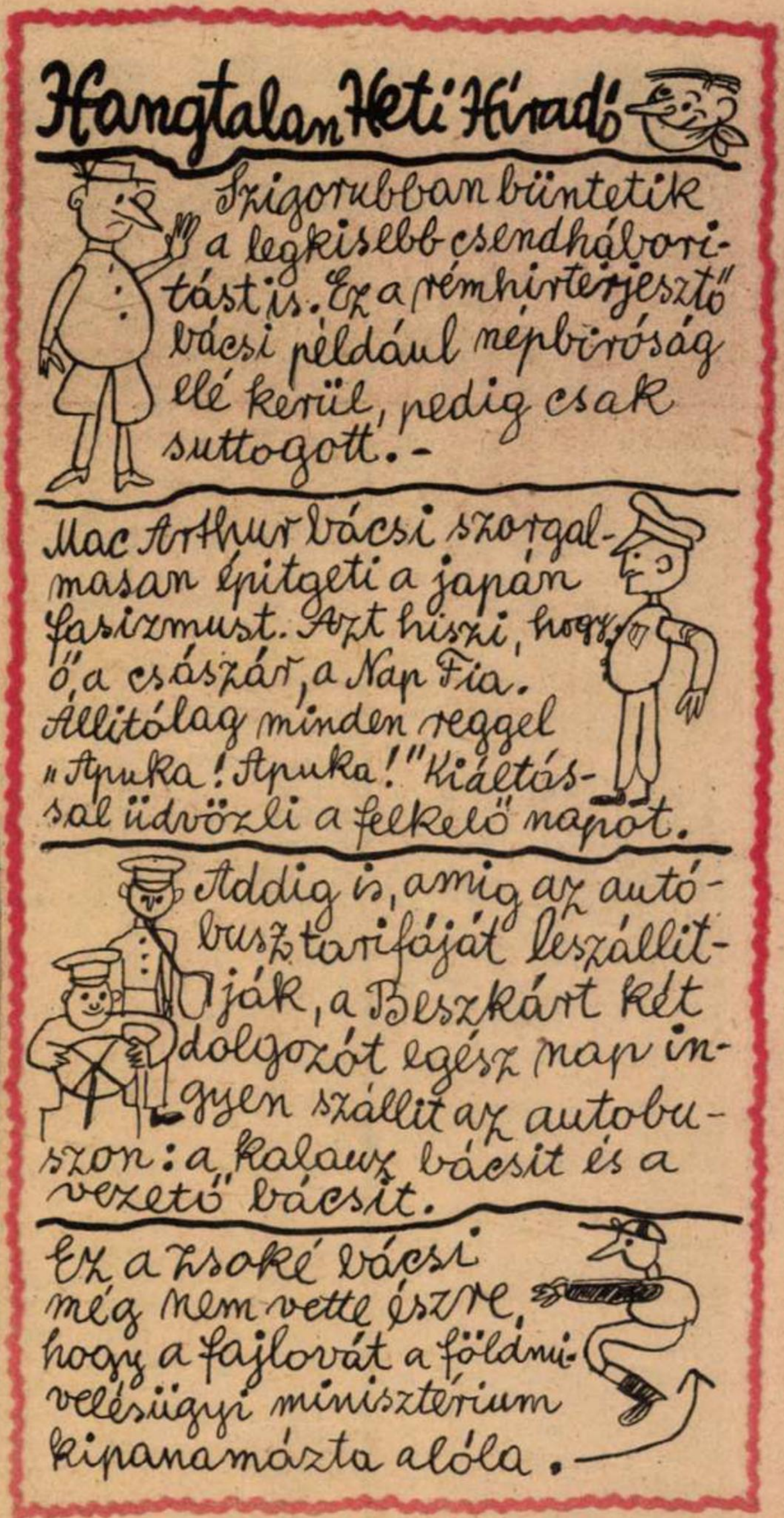

Hangtalan Heti Híradó

Szigorubban büntetik a legkisebb csendháboritást is. Ez a rémhirterjesztő bácsi például népbiróság elé kerül, pedig csak suttogott.-

Mac Arthur bácsi szorgalmasan épitgeti a japán fasizmust. Azt hiszi, hogy ő a császár, a Nap Fia. Állitólag minden reggel „Apuka! Apuka!" kiáltással üdvözli a felkelő napot.

Addig is, amig az autóbusz tarifáját leszállitják, a Beszkárt két dolgozót egész nap ingyen szállit az autobuszon: a kalauz bácsit és a vezető bácsit.

Ez a zsoké bácsi még nem vette észre, hogy a fajlovát a földmüvelésügyi minisztérium kipanamázta alóla.

Hej, sajtó sajtó!

A Kis Ujság augusztus 10-iki számában „Strandolók figyelem" címmel valaki cikket írt arról, hogy a turisták és vadevezősök milyen illetlen, udvariatlan, nyers modorban beszélnek embertársaikról. Az illemre oktató cikkíró a végén ezt írja: **„Fürdőruhában esetleg minden tehén fekete, azaz pardon minden nő egyforma" stb., stb.**

Szerényen megkérdezzük, nem akad-e a Kis Ujságnál valaki más, aki hivatottabb jó modorra tanítani az illetlen nagyközönséget?

Hamar egy illemkódexet

Az érdes modoráról ismert művésznő elmesélte legutóbbi szakitásának történetét.

— Másfél órát késtem és ő ezért méltatlankodott. Pedig két órát is késhettem volna. Veszekedni kezdtünk és szó szót követett. Végül azután meguntam a dolgot és mert nem szeretem a sok veszekedést, udvariasan megmondtam neki, hogy én megyek balra, te meg menj a fészkes fenébe.

Nélkülözhetetlen személy

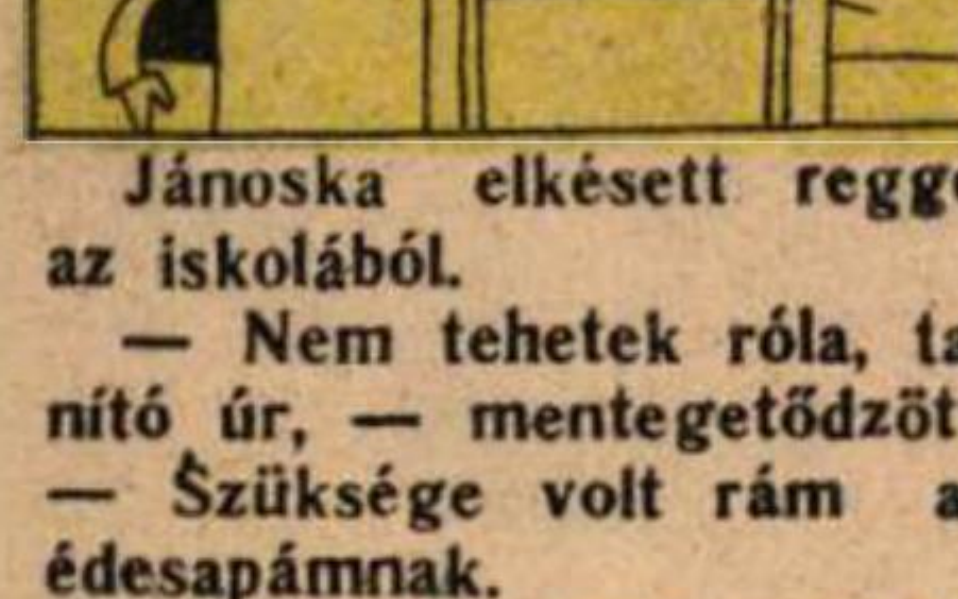

Jánoska elkésett reggel az iskolából.

— Nem tehetek róla, tanító úr, — mentegetődzött. — Szüksége volt rám az édesapámnak.

— Ugyan mihez volt rád szüksége?

— Megvert.

Már most beszerezheti télikabátját

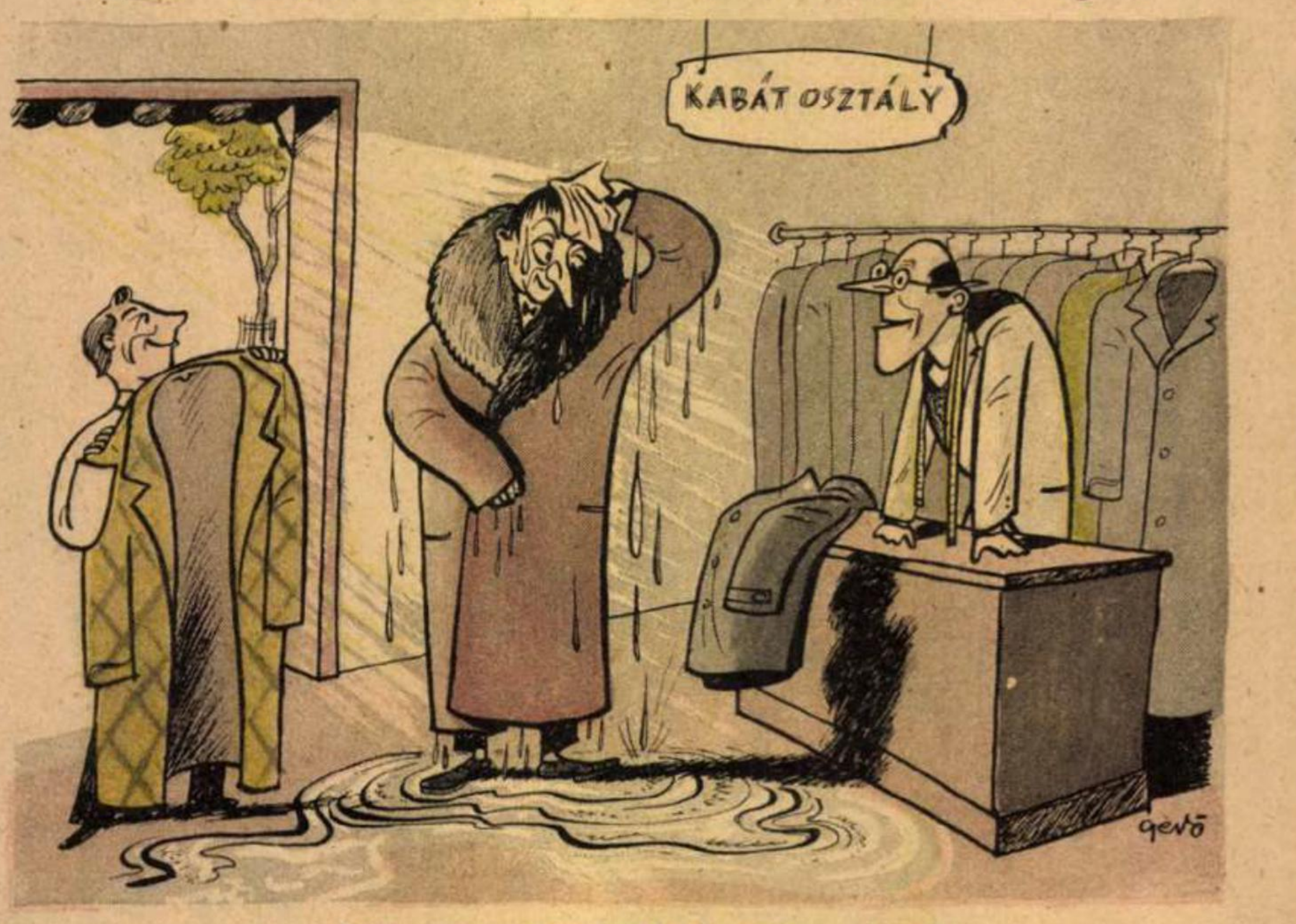

— Ezt megveszem! Ez jó meleg!

A papa mattot akar adni

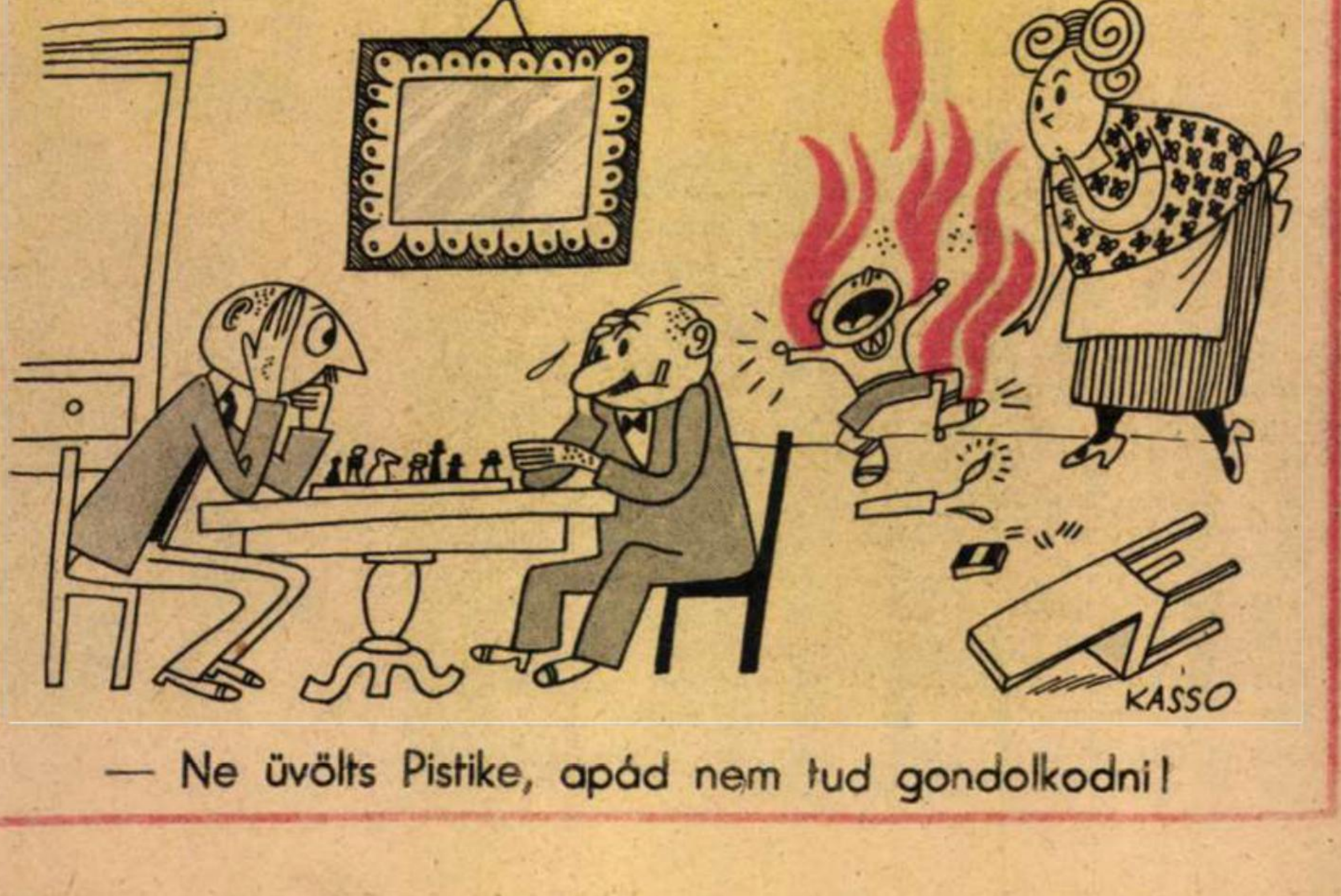

— Ne üvölts Pistike, apád nem tud gondolkodni!

Az uj Marie-kormány is bukdácsol

A Marie-kormány úgy jön, mintha menne. Már az első napjaiban leszavazták a kamarában. Ezzel kapcsolatban Párisban az alábbi történetke jár közszájon:

Durand úr vendég Lequerque-éknél. Észreveszi, hogy barátjának felesége nem valami nagy örömmel fogadta és a látogatás alatt is nagyon hidegen viselkedik.

Szóváteszi a dolgot Lequerque-nél, aki így vigasztalja.

— Nem tesz semmit öregem, a feleségem kissé lassú gondolkodású. Ő majd akkor kezd örülni, amikor már elmentél.

MASzOBSz jelszava

REGGEL **MEG-A**

DÉLBEN **MEG-A**

ESTE
MAGA
MEG A **MEG-A**

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott
a Szikra Lapvállalat
offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Sarokba állítjuk

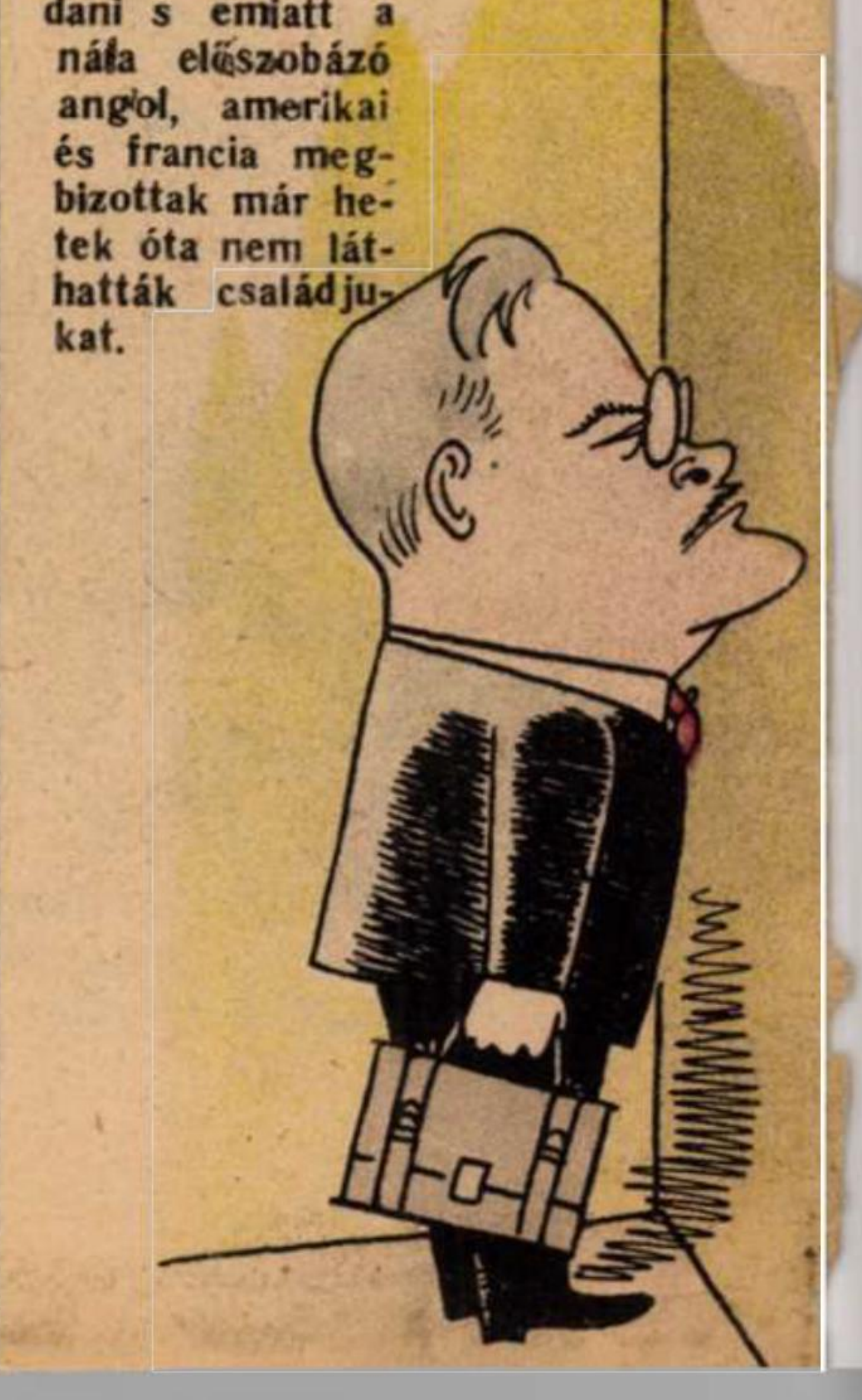Molotovot, a Szovjetunió külügyminiszterét, mert makacsul kitart amellett, hogy a világhelyzet minden vitás kérdését békés tárgyalások útján is meg lehet oldani s emiatt a nála előszobázó angol, amerikai és francia megbizottak már hetek óta nem láthatták családjukat.